

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/2333

z dnia 19 listopada 2025 r.

**nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła
tymczasowego nałożonego na przywóz sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej
Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) 11 października 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie” lub „ChRL”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 27 sierpnia 2024 r. przez konsorcjum Greenwood („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją sklejki z drewna twardego w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/3140⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała rejestracji przywóz sklejki z drewna twardego.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 12 maja 2025 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących dokładności obliczeń.
- (5) 10 czerwca 2025 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/1139⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2024/6048, 11.10.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/6048/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3140 z dnia 17 grudnia 2024 r. poddające rejestracji przywóz sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/3140, 18.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/3140/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1139 z dnia 6 czerwca 2025 r. nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1139, 10.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1139/oj).

1.4. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), Chińskie Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Produktów Leśnych („CNFPIA”) reprezentujące dwóch chińskich producentów eksportujących, w tym przedsiębiorstwo Pizhou Jiangshan Wood („Jiangshan Wood”), stowarzyszenie *ad hoc* reprezentujące siedmiu producentów eksportujących („pewna liczba współpracujących producentów eksportujących”), stowarzyszenie *ad hoc* złożone z 28 chińskich producentów eksportujących („stowarzyszenie producentów eksportujących” lub „stowarzyszenie”), skarżący, użytkownik Keflico A/S („Keflico”), importer niepowiązany Questwood sp. z o.o. („Questwood”), hurtownik i importer niepowiązany Ljungberg Fritzoe AB („Ljungberg Fritzoe”), a także Sojusz na rzecz Handlu Sklejką („PTIA”), będący stowarzyszeniem *ad hoc* importerów niepowiązanych i użytkowników z UE, Europejska Federacja Handlu Drewnem („ETTF”), będąca federacją importerów niepowiązanych, sprzedawców detalicznych i hurtowników, oraz niemieckie stowarzyszenie hurtowników, detalistów i importerów niepowiązanych Gesamtverband Deutscher Holzhandel („GD Holz”) złożyli pisemne oświadczenia, w których przedstawili swoje opinie na temat tymczasowych ustaleń w terminie określonym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych⁽⁵⁾.
- (7) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Odbyły się posiedzenia wyjaśniające z udziałem skarżącego, PTIA, CNFPIA, stowarzyszenia producentów eksportujących oraz Jiangshan Wood. PTIA przedstawił również notatkę po posiedzeniu wyjaśniającym. Ponadto PTIA złożył wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron. Rzecznik praw stron zapoznał się z pisemnymi uwagami PTIA, a następnie – w odpowiedzi na dodatkowy wniosek – 16 października 2025 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające, jak wyjaśniono w motywie 11 poniżej.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (9) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz sklejk z drewna twardego pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń.
- (10) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja otrzymała uwagi od stowarzyszenia producentów eksportujących, pewnej liczby współpracujących producentów eksportujących, CNFPIA, Jiangshan Wood, PTIA, producenta eksportującego Xuzhou Saintland Wood Inc („Saintland Wood”) i Andrex B.V. („Andrex”), importera i dystrybutora części zamiennych i materiałów do kontenerów, w tym podłóg do kontenerów ze sklejk z drewna twardego. Do uwag tych odniesiono się poniżej w odpowiednich sekcjach.
- (11) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, także umożliwiono przedstawienie argumentów. Posiedzenie wyjaśniające z udziałem Jiangshan Wood odbyło się 9 października 2025 r., a posiedzenie wyjaśniające z udziałem PTIA – 13 października 2025 r. Ponadto PTIA zwrócił się o interwencję rzecznika praw stron w odniesieniu do prawa do bycia wysłuchanym przez rzecznika praw stron, prawa do równego traktowania, prawa do przedstawienia uwag i dowodów; prawa dostępu do akt udostępnionych do wglądu, prawa do otrzymania informacji o głównych faktach i ustaleniach, na których Komisja Europejska oparła swoje ustalenia, oraz prawa do dobrej administracji⁽⁶⁾. Posiedzenie wyjaśniające odbyło się 16 października 2025 r. Rzecznik praw stron nie zwrócił się o żadne dalsze działania następcze po posiedzeniu z udziałem PTIA, które odbyło się 16 października 2025 r. 21 października 2025 r. przedsiębiorstwo Jiangshan Wood złożyło również wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron. Wniosek o posiedzenie wyjaśniające nie mógł zostać uwzględniony, ponieważ został złożony po upływie terminów określonych w sekcjach 5.7 i 11 zawiadomienia o wszczęciu, a jego późne złożenie uniemożliwiło interwencję rzecznika praw stron.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (12) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że poufne traktowanie skargi stanowiło naruszenie jego prawa do obrony. PTIA argumentował, że skarżący nie posiadali konkretnego asortymentu produktów umożliwiającego identyfikację poszczególnych czynników szkody oraz że fakt, iż Komisja nie przedstawiła w rozporządzeniu w sprawie celów tymczasowych danych dotyczących szkody poniesionej przez objętych próbą producentów unijnych z wykorzystaniem przedziałów, świadczy o tym, że stosowanie poufności na etapie skargi było nieracjonalne.

⁽⁵⁾ Hiszpańska Federacja Handlu Drewnem („AEIM”) przedłożyła pismo popierające stanowisko PTIA, ale nie zarejestrowała się jako zainteresowana strona. Użytkownik Baukrane przedstawił uwagi, ale nie zarejestrował się jako zainteresowana strona.

⁽⁶⁾ t25.009783, sekcja Procedura.

- (13) Argument PTIA, że poufne traktowanie danych poprzez indeksację w przedziałach w skardze stanowi naruszenie prawa PTIA do obrony, został odrzucony, ponieważ dane dotyczące produkcji, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy produkcyjnych, kosztów produkcji, sprzedaży, zapasów i zatrudnienia faktycznie przedstawiono w skardze w przedziałach, jednak każdorazowo towarzyszył im odpowiedni indeks pokazujący zmianę procentową. Takie traktowanie danych zapewniło odpowiednią równowagę między prawami skarżącego do poufnego traktowania jego najbardziej wrażliwych danych a prawem zainteresowanych stron do obrony. Ponadto wnioskowanie o poufne traktowanie danych wrażliwych, tj. ich prezentację z wykorzystaniem przedziałów, jest prerogatywą zainteresowanych stron w ramach postępowania. Skarżący wystąpili z takim wnioskiem na etapie wszczęcia postępowania, a Komisja go przyjęła ze względu na istnienie szczególnych rodzajów produktów wytwarzanych przez skarżących, tj. ich konkretnego asortymentu produktów, który umożliwiłyby identyfikację danych wrażliwych przedsiębiorstwa nawet w przypadku ich agregacji. Na etapie tymczasowym objęci próbą producenci unijni nie złożyli wniosku o takie poufne traktowanie. Wobec braku innych nowych elementów Komisja potwierdziła zatem swoje ustalenia i wnioski przedstawione w motywie 9 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (14) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA nadal kwestionował reprezentatywność skargi i zwrócił się do Komisji, aby ujawniła obliczenia dotyczące udziału.
- (15) Komisja potwierdziła ustalenia dotyczące udziału zawarte w motywie 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Notę dotyczącą udziału ⁽⁷⁾ dodano do akt udostępnionych do wglądu w dniu wszczęcia postępowania. Zawierała ona wykaz unijnych producentów i stowarzyszeń, z którymi skontaktowała się Komisja. W nocie nie przedstawiono danych liczbowych dotyczących produkcji i sprzedaży poszczególnych producentów. Te dane szczegółowe – w formie przedziałów – można znaleźć w poszczególnych odpowiedziach ⁽⁸⁾. W nocie tej wystarczająco szczegółowo przedstawiono metodykę zastosowaną do celów obliczeń dotyczących udziału zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W szczególności producenci unijni wyraźnie popierający skargę odpowiadali za ponad 25 % całkowitej produkcji produktu podobnego przez przemysł Unii. Skargę poparli producenci unijni, których łączna produkcja stanowiła ponad 50 % całkowitej produkcji produktu podobnego przez tę część przemysłu Unii, która wyraziła poparcie albo sprzeciw wobec skargi. Żaden producent, który wyraził sprzeciw wobec skargi, nie zgłosił się w trakcie badania dotyczącego udziału. W celu zapewnienia przejrzystości Komisja ujawniła ponadto, że producenci unijni wyraźnie popierający skargę odpowiadali za około 25–30 % całkowitej produkcji, o której mowa powyżej. W związku z tym wniosek odrzucono. Komisja zauważyła, że PTIA nie przedstawił żadnych istotnych dowodów świadczących o braku udziału skarżących.
- (16) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA ponownie stwierdził, że Komisja nie ujawniła wystarczająco dokładnych danych dotyczących produkcji umożliwiających obliczenia dotyczące udziału skarżących. PTIA argumentował, że w przypadku danych dotyczących dziewięciu skarżących ich ujawnienie w przedziałach było nieuzasadnione.
- (17) Komisja ujawniła dane liczbowe dotyczące produkcji w postaci przedziałów w celu ochrony poufności tych informacji szczególnie chronionych i zastrzeżonych. Komisja wykorzystała standardową procedurę stosowaną w dochodzeniach antydumpingowych, ujawniając takie informacje w przedziałach. Liczba skarżących przedsiębiorstw nie ma wpływu na spoczywający na Komisji obowiązek ochrony informacji szczególnie chronionych. Komisja ponownie zauważyła, że pomimo powtórzenia argumentów dotyczących udziału PTIA nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na brak udziału skarżących. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (18) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że na etapie tymczasowym Komisja pominęła kluczowe informacje dotyczące interesu Unii, nie uwzględniając w swojej ocenie tymczasowej uwag PTIA z 15 stycznia 2025 r. ⁽⁹⁾ odpierających kontrargumenty przedstawione przez skarżącego ⁽¹⁰⁾ w następstwie uwag PTIA dotyczących wszczęcia postępowania ⁽¹¹⁾. PTIA argumentował, że nie przekroczył terminu przekazania przedmiotowych danych, ale przedstawił – odnosząc się do orzecznictwa WTO ⁽¹²⁾ – argument awaryjny, że informacji przedłożonych po terminie nie można automatycznie pominąć.

⁽⁷⁾ t24.008384.

⁽⁸⁾ Zob. np. t24.008226 w odniesieniu do przedsiębiorstwa Panguaneta.

⁽⁹⁾ t25.000896.

⁽¹⁰⁾ t25.000277.

⁽¹¹⁾ t24.009472, t24.010197 i t24.040502.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – stal walcowana na gorąco, pkt 77, sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – stal walcowana na gorąco, pkt 74 i 77; zob. również sprawa T-633/11, Guangdong Kito Ceramics i in./Rada (pkt 70–91).

- (19) Komisja uznała, że – w świetle przedstawionych wyjaśnień dotyczących terminu odparcia uwag innych stron – twierdzenie PTIA, zgodnie z którym jego kontrargument wobec kontrargumentu konsorcjum Greenwood dotyczącego uwag zainteresowanych stron zgłoszono w terminie, jest niezgodne ze stanem faktycznym.
- (20) Ponadto przede wszystkim Komisja nie pominęła istoty wspomnianego kontrargumentu. Argumenty dotyczące interesu Unii, przedstawione już przez PTIA 25 listopada 2024 r.⁽¹³⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽¹⁴⁾, rozpatrzono, przeprowadzając dogłębną analizę interesów różnych kategorii użytkowników i odnosząc się w szczególności do opinii PTIA w motywach 355 i 362 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (21) Zgłoszony argument, o którym mowa w motywie 18, odnoszący się do braku udziału przemysłu Unii i nadmiernej poufności obliczeń dotyczących legitymacji procesowej, wysunięty już przez PTIA w uwagach z 25 listopada 2024 r.⁽¹⁵⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽¹⁶⁾, omówiono w motywach 7–9, 12 i 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a także w motywie 15 powyżej. Argument odnoszący się do wniosków Komisji i Sądu dotyczących zakresu produktu w ramach dochodzenia w sprawie sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji⁽¹⁷⁾ wysunięty już w uwagach PTIA z 25 listopada 2024 r.⁽¹⁸⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽¹⁹⁾ omówiono w motywach 54–56 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wniosek o wyłączenie z zakresu produktu sklejki powlekanej zgłoszony już przez PTIA 24 października 2024 r.⁽²⁰⁾, 18 listopada 2024 r.⁽²¹⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽²²⁾ omówiono w motywach 59 i 60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wniosek o wyłączenie z zakresu produktu sklejki z eukaliptusowego drewna twardego, zgłoszony już przez PTIA 24 października 2024 r.⁽²³⁾, 18 listopada 2024 r.⁽²⁴⁾, 25 listopada 2024 r.⁽²⁵⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽²⁶⁾, omówiono w motywach 61 i 62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wniosek o wyłączenie z zakresu produktu sklejki o warstwach zewnętrznych o grubości 0,3 mm lub mniejszej, a także cienkiej sklejki o grubości mniejszej niż 6 mm, zgłoszony już 24 października 2024 r.⁽²⁷⁾, 18 listopada 2024 r.⁽²⁸⁾, 25 listopada 2024 r.⁽²⁹⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽³⁰⁾, omówiono w motywach 63 i 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wniosek o wyłączenie z zakresu produktu sklejki z warstwami zewnętrznymi z forniru inżynierskiego, złożony już 24 października 2024 r.⁽³¹⁾, 18 listopada 2024 r.⁽³²⁾, 25 listopada 2024 r.⁽³³⁾ i 3 stycznia 2025 r.⁽³⁴⁾, omówiono w motywach 65 i 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wniosek o wyłączenie z zakresu drewna gatunków tropikalnych, złożony już 3 stycznia 2025 r.⁽³⁵⁾, omówiono w motywach 75 i 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (22) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA twierdził, że jego uwagi z 15 stycznia 2025 r. zostały złożone w wyznaczonym terminie zgłaszania uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń⁽³⁶⁾ określonym w sekcji 7 zawiadomienia o wszczęciu, tj. do 25 czerwca 2025 r. PTIA argumentował, że ponieważ uwagi te zawierały nowe informacje, nie wchodziły w zakres 75-dniowego terminu na przedstawienie uwag do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony⁽³⁷⁾.

⁽¹³⁾ t24.010502.

⁽¹⁴⁾ t25.000176.

⁽¹⁵⁾ Zob. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Zob. przypis 14.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1930 z dnia 8 listopada 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji (Dz.U. L 394 z 9.11.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1930/oj).

⁽¹⁸⁾ Zob. przypis 13.

⁽¹⁹⁾ Zob. przypis 14.

⁽²⁰⁾ t24.009472.

⁽²¹⁾ t24.010197.

⁽²²⁾ Zob. przypis 14.

⁽²³⁾ Zob. przypis 20.

⁽²⁴⁾ Zob. przypis 21.

⁽²⁵⁾ Zob. przypis 13.

⁽²⁶⁾ Zob. przypis 14.

⁽²⁷⁾ Zob. przypis 20.

⁽²⁸⁾ Zob. przypis 21.

⁽²⁹⁾ Zob. przypis 13.

⁽³⁰⁾ Zob. przypis 14.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 20.

⁽³²⁾ Zob. przypis 21.

⁽³³⁾ Zob. przypis 13.

⁽³⁴⁾ Zob. przypis 14.

⁽³⁵⁾ Zob. przypis 14.

⁽³⁶⁾ Sekcja 7 zawiadomienia o wszczęciu, zob. przypis 2.

⁽³⁷⁾ Sekcja 8 zawiadomienia o wszczęciu, zob. przypis 2.

- (23) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ tytuł uwagi PTIA z 15 stycznia 2025 r. brzmiał „Kontrargument Sojuszu na rzecz Handlu Sklejką wobec uwag skarżących” ⁽³⁸⁾, co wyraźnie wskazywało na uwagę do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony, a mianowicie skarżącego, a zatem jej zgłoszenie podlegało 75-dniowemu terminowi określone w sekcji 8 zawiadomienia o wszczęciu.
- (24) Ponadto Komisja przypominała, że termin przedstawienia wszelkich informacji przed wprowadzeniem środków tymczasowych wynosił 70 dni od wszczęcia postępowania, czyli był krótszy niż 75-dniowy termin na przedstawienie uwag do informacji przekazanych przez inne zainteresowane strony ⁽³⁹⁾. Argument PTIA, że nowe informacje faktyczne można przedstawić do końca terminu na przedstawienie uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń, niezależnie od terminów określonych w sekcji 8 zawiadomienia o wszczęciu, był nieprawidłowy. PTIA argumentował, że ponieważ ostatecznym terminem przedstawienia nowych informacji był koniec okresu na zgłaszanie uwag do środków tymczasowych, to o ile zawierały one nowe informacje, można je przedstawić w dowolnym momencie. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ w sekcji 7 zawiadomienia o wszczęciu wyraźnie określono termin 70 dni od wszczęcia na złożenie uwag na etapie tymczasowym.
- (25) Komisja zauważyła ponadto, że wbrew argumentom PTIA w jego uwagach z 15 stycznia 2025 r. nie było żadnych nowych informacji. W sekcji zatytułowanej „Argumenty dotyczące domniemanego obchodzenia środków” ⁽⁴⁰⁾ PTIA nie przedstawił żadnych argumentów ani dowodów dotyczących monitorowania przywozu sklejk z drewna twardego z cienką zewnętrzną warstwą z drewna miękkiego, zob. motyw 382 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Zamiast tego przedstawił argumenty przeciwko rejestracji przywozu produktów wykraczających poza obecny zakres produktu i zwrócił się do Komisji o jednoznaczne zdefiniowanie zakresu produktu. Kwestia rejestracji produktów nieobjętych zakresem dochodzenia nie miała podstawy faktycznej, nie została podniesiona, a zatem nie była istotna dla niniejszej sprawy. Zakres produktu został również jednoznacznie określony w zawiadomieniu o wszczęciu ⁽⁴¹⁾.
- (26) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA stwierdził, że Komisja nie uwzględniła istoty jego argumentów przedstawionych 15 stycznia 2025 r.
- (27) Komisja potwierdziła swoje stwierdzenia zawarte w motywach 20 i 21 dotyczące traktowania istotnych argumentów PTIA. Przedmiotowa uwaga PTIA jest kontrargumentem wobec kontrargumentu skarżącego złożonego 20 grudnia 2024 r. ⁽⁴²⁾, odpierającego uwagi PTIA i innych zainteresowanych stron złożone od czasu wszczęcia dochodzenia. PTIA ograniczył zakres kontrargumentu do kwestii zawartych w dokumencie przedłożonym przez skarżącego, który sam w sobie ograniczał się do kwestii podniesionych już przez PTIA w poprzednich uwagach (24 października 2024 r. ⁽⁴³⁾, 18 listopada 2024 r. ⁽⁴⁴⁾ i 25 listopada 2024 r. ⁽⁴⁵⁾). Kontrargument PTIA ograniczał się zatem z definicji do dodatkowych wyjaśnień dotyczących już przedstawionych argumentów.
- (28) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA argumentował, że informacje zawarte w załącznikach do uwag z 15 stycznia 2025 r. nie zostały uwzględnione przez Komisję.

⁽³⁸⁾ Zob. przypis 9.

⁽³⁹⁾ „[W]szelkie informacje na etapie tymczasowych ustaleń należy przekazać w terminie 70 dni, licząc od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, o ile nie określono inaczej;

o ile nie określono inaczej, zainteresowane strony nie powinny przedstawiać nowych informacji faktycznych po terminie zgłaszania uwag do ujawnienia tymczasowych ustaleń lub dokumentu informacyjnego na etapie tymczasowych ustaleń. Po tym terminie zainteresowane strony mogą przedstawić nowe informacje faktyczne tylko pod warunkiem, że są w stanie wykazać, że takie nowe informacje faktyczne są niezbędne do odrzucenia zarzutów faktycznych postawionych przez inne zainteresowane strony oraz pod warunkiem, że takie nowe informacje faktyczne można zweryfikować w czasie, jaki pozostaje do zakończenia dochodzenia w terminie;”, sekcja 7 tiret pierwsze i drugie zawiadomienia o wszczęciu, zob. przypis 2.

⁽⁴⁰⁾ Motywy 29–45, zob. przypis 9.

⁽⁴¹⁾ Sekcja 2 zawiadomienia o wszczęciu, zob. przypis 2.

⁽⁴²⁾ Zob. przypis 10.

⁽⁴³⁾ Zob. przypis 20.

⁽⁴⁴⁾ Zob. przypis 21.

⁽⁴⁵⁾ Zob. przypis 13.

- (29) Komisja stwierdziła w szczególności, że treść sprawozdania dotyczącego wydajności przedłożonego w formie załącznika, w którym wykazano różnicę w jakości chińskiej i unijnej sklejki powlekanej, była już znana i została uwzględniona w motywach 59 i 60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Istota przedstawionych dowodów dotyczących ograniczenia produkcji sklejki z cienką warstwą forniru frontowego przez przemysł Unii była już znana i została przywołana w motywach 63 i 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W uwagach z 25 listopada 2024 r.⁽⁴⁶⁾ PTIA odniósł się już do „ponad 100 pism popierających” od przedsiębiorstw unijnych. Wiedzano już zatem o ich istnieniu. Ponadto wszystkie pisma popierające opierały się na szablonie i odnosiły się dokładnie do tych samych kwestii. Sprzeciw przedsiębiorstw będących ich sygnatariuszami został już uwzględniony przy ocenie interesu Unii, zob. motyw 20.
- (30) PTIA stwierdził, że Komisja powinna skorzystać ze swoich uprawnień dyskrejonalnych i nie pobierać cel tymczasowych, ponieważ środki te mogą zostać unieważnione ze względu na nieprawidłowość związaną z prawem do obrony, tj. zignorowanie na etapie tymczasowym pism w sprawie sprzeciwu ze strony 140 przedsiębiorstw.
- (31) Komisja uznała, że dokładnie przeanalizowała wszystkie argumenty PTIA związane z interesem Unii na etapie tymczasowym, zob. motyw 20. Argument ten został zatem odrzucony.

1.6. Kontrola wyrywkowa

1.6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zwrócił się o uzasadnienie nieuwzględnienia w próbie UPM ani Latvijas Finieris.
- (33) Komisja potwierdziła powody doboru próby producentów unijnych przedstawione w motywie 27 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.6.2. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (34) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń stowarzyszenie producentów eksportujących, pewna liczba współpracujących producentów eksportujących i CNFPiA zakwestionowały decyzję Komisji o rezygnacji z kontroli wyrywkowej i zastosowaniu art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz przedstawiły uwagi na temat metody ustalania cła rezydualnego, do których odniesiono się w sekcji 3.5.2. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń stowarzyszenie producentów eksportujących ponownie przedstawiło ten argument, który omówiono poniżej w niniejszej sekcji.
- (35) Pewna liczba współpracujących producentów eksportujących uznała, że wykorzystanie dostępnych faktów może mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do stron, które celowo utrudniały dochodzenie, zataiły niezbędne informacje lub odmówiły współpracy z Komisją. Pewna liczba współpracujących producentów eksportujących uznała ponadto, że Komisja niewłaściwie zastosowała art. 18 rozporządzenia podstawowego, ponieważ brak współpracy ze strony dwóch przedsiębiorstw objętych próbą nie miał wpływu na sytuację prawną współpracujących eksporterów nieobjętych próbą w tym sensie, że strony te nie utraciły pozycji strony współpracującej. Zdaniem pewnej liczby współpracujących producentów eksportujących należy odróżnić pozycję współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą od pozycji stron niewspółpracujących. Ponadto z uwagi na fakt, że wspomniani producenci eksportujący nieobjęci próbą prawidłowo przedłożyli formularze kontroli wyrywkowej, w których przedstawiono wszystkie dane, pewna liczba współpracujących producentów eksportujących argumentowała, że Komisja mogła oprzeć się na tych danych, aby ustalić stawkę celną konkretnie dla tych współpracujących stron. Na tej podstawie pewna liczba współpracujących producentów eksportujących zwróciła się do Komisji o nałożenie odmiennych cel na Jiangshan Wood i nieobjętych próbą producentów współpracujących oraz jednej stawki celnej na podmioty, które nie uczestniczyły w dochodzeniu lub nie zgłosiły się do Komisji.

⁽⁴⁶⁾ „Środki doprowadzą do zaprzestania działalności przez wiele przedsiębiorstw, od importerów/przedsiębiorstw handlowych po użytkowników końcowych, ponieważ nie jest możliwe przeniesienie na ich klientów cła, które mogłoby wynosić od 89 % do 335 %. Należy zauważyć, że otrzymaliśmy ponad 100 pism popierających od klientów importerów. Są to sklepy detaliczne, sklepy dla majsterkowiczów, sklepy z drewnem, przedsiębiorstwa budowlane, przedsiębiorstwa zajmujące się materiałami opakowaniowymi i produkujące meble w Belgii, Francji, Niemczech, Irlandii i Luksemburgu, które sprzeciwiają się nałożeniu cel, ponieważ cła spowodują ograniczenie ich oferty i doprowadzą do zmniejszenia marży. Pisma popierające prześlemy oddzielnie do Komisji”, motyw 149, zob. przypis 13.

- (36) Stowarzyszenie producentów eksportujących argumentowało, że decyzja dwóch przedsiębiorstw, które zostały objęte próbą, ale nie współpracowały (Xuzhou Shengfeng Wood Co., Ltd i Xuzhou Hongxin Wood Co., Ltd), odzwierciedlała ich indywidualne wybory i nie można było jej przypisać innym producentom eksportującym, którzy należycie przedłożyli formularze kontroli wyrywkowej i wyrazili gotowość do współpracy. Stowarzyszenie uznało zatem, że decyzja Komisji o rezygnacji z kontroli wyrywkowej była działaniem uznaniowym, ponieważ nie istniały żadne podstawy faktyczne, aby uznać te przedsiębiorstwa za „niewspółpracujące”. Ponadto stowarzyszenie argumentowało, że art. 18 rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw, które odmawiają dostępu do niezbędnych informacji lub w inny sposób znacznie utrudniają dochodzenie, co nie miało miejsca w przedmiotowej sprawie – współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą przedłożyły odpowiedzi na pytania w ramach kontroli wyrywkowej, pozostawały dostępne do celów ewentualnego wyboru i nie utrudniały procesu.
- (37) Stowarzyszenie argumentowało również, że w art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego i art. 9 ust. 4 porozumienia antydumpingowego WTO upoważniono Komisję do obliczania cła rezydualnego na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu określonych dla eksporterów objętych próbą, z wyłączeniem wszelkich marginesów zerowych lub marginesów *de minimis* na podstawie dostępnych faktów. Stowarzyszenie argumentowało, że twierdzenie Komisji, zgodnie z którym istnienie tylko jednego przedsiębiorstwa objętego próbą uzasadnia odstąpienie od stosowania art. 9 ust. 6, nie miało podstawy prawnej. Stowarzyszenie twierdziło, że ani rozporządzenie podstawowe, ani porozumienie antydumpingowe WTO nie przewidywały wyjątku dla pojedynczego eksportera objętego próbą oraz że wykorzystanie „dostępnych faktów” w odniesieniu do współpracujących eksporterów nieobjętych próbą było radykalnym odejściem od ustanowionego prawa i przyjętej praktyki, skutkującym represyjnymi, niereprezentatywnymi cłami. Poza uznaniem, że podejście to naruszało rozporządzenie podstawowe i porozumienie antydumpingowe WTO, stowarzyszenie argumentowało również, że traktowanie przedsiębiorstw współpracujących i niewspółpracujących w ten sam sposób było niesprawiedliwe.
- (38) Z wyżej wymienionych powodów stowarzyszenie zwróciło się do Komisji o cofnięcie stosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego wobec wszystkich współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą. Zwróciło się do Komisji również o ponowne obliczenie rezydualnego cła antydumpingowego, wyłącznie na podstawie marginesu dumpingu współpracujących producentów objętych próbą.
- (39) Komisja nie zgodziła się z tymi argumentami z następujących powodów. Po pierwsze, przedkładając formularze kontroli wyrywkowej, przedsiębiorstwa objęte próbą wyraziły gotowość do współpracy w ramach dochodzenia. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja, we współpracy ze stronami, musi wybrać statystycznie reprezentatywną próbę w oparciu o informacje dostępne w momencie jej doboru albo największą reprezentatywną wielkość produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Jak wspomniano w motywie 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, po braku współpracy ze strony jednego z dwóch przedsiębiorstw objętych próbą dodatkowo wybrane przedsiębiorstwo również nie podjęło współpracy przez trzy miesiące po wszczęciu dochodzenia, a ze względu na terminy proceduralne związane z dochodzeniem antydumpingowym nie było wystarczająco dużo czasu na włączenie do próby nowego przedsiębiorstwa. Brak współpracy ze strony przedsiębiorstw, które początkowo się do niej zobowiązały, wpłynął na integralność procesu kontroli wyrywkowej i pozostawił Komisji jedynie możliwość rezygnacji z kontroli wyrywkowej.
- (40) Po drugie, Komisja uznała, że nie można było przewidzieć ustalenia cła dla współpracujących producentów eksportujących wyłącznie na podstawie formularzy kontroli wyrywkowej, ponieważ informacje przedstawione w formularzu kontroli wyrywkowej były bardzo ograniczone i dotyczyły ceny eksportowej i wielkości wywozu. W związku z tym ustalenie marginesu dumpingu na tej podstawie nie byłoby możliwe, również dlatego, że nie było możliwości zweryfikowania tych informacji.
- (41) Ponadto Komisja nie zgodziła się również z twierdzeniem, że decyzja o rezygnacji z kontroli wyrywkowej była niezgodna z prawem. Przeciwnie, zarówno art. 6 ust. 10 porozumienia antydumpingowego WTO, jak i art. 17 rozporządzenia podstawowego stanowią, że próba musi być reprezentatywna statystycznie albo opierać się na największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu. W związku z tym próba musi być wystarczająco reprezentatywna, tak aby margines dumpingu ustalony na tej podstawie był reprezentatywny dla całego przywozu do Unii. Po zaprzestaniu współpracy przez dwóch producentów początkowo objętych próbą jedyną współpracującą stroną spośród podmiotów objętych próbą pozostało jednak przedsiębiorstwo Jiangshan Wood. Komisja uznała, że próba złożona z tylko jednego przedsiębiorstwa, reprezentującego jedynie około 5 % całkowitego wywozu z Chin do Unii, nie była wystarczająco reprezentatywna, w związku z czym Komisja zrezygnowała z kontroli wyrywkowej, ale obliczyła indywidualną stawkę celną dla Jiangshan Wood. Komisja podtrzymała zatem stanowisko, że decyzja o rezygnacji z kontroli wyrywkowej była uzasadniona i że sytuacji Jiangshan Wood nie można było uznać za reprezentatywną dla sytuacji innych producentów eksportujących. Komisja przypomniała również, że art. 18 nie ma zastosowania w sytuacjach, w których strony celowo odmawiają dostępu, ale również w sytuacjach, gdy strony nie dostarczają niezbędnych informacji w terminach określonych przez Komisję. W związku z tym Komisja uznała, że wykorzystanie „dostępnych faktów” w tym konkretnym przypadku było uzasadnione i zgodne z art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (42) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń stowarzyszenie producentów eksportujących, pewna liczba współpracujących producentów eksportujących i przedsiębiorstwo Saintland Wood przedstawiły uwagi dotyczące kontroli wyrwykowej. Stowarzyszenie producentów eksportujących powtórzyło, że decyzja Komisji o zastosowaniu art. 18 do współpracujących eksporterów nieobjętych próbą oraz o rezygnacji z kontroli wyrwykowej stanowiła poważny błąd prawny, który w istotny sposób zniekształcił wynik dochodzenia i naruszył podstawowe obowiązki wynikające z rozporządzeń UE i porozumienia antydumpingowego WTO. Argumentowało, że 1) stanowisko Komisji, zgodnie z którym nie było wystarczająco dużo czasu na włączenie nowego przedsiębiorstwa do próby, było nieprzekonujące i nieistotne dla traktowania eksporterów nieobjętych próbą, że 2) brak współpracy ze strony niektórych przedsiębiorstw nie zwalniał Komisji z obowiązku traktowania współpracujących eksporterów nieobjętych próbą zgodnie z rozporządzeniem podstawowym i porozumieniem antydumpingowym WTO oraz 3) ciężar zarządzania terminami proceduralnymi i procesem doboru próby spoczywał na Komisji. Stowarzyszenie stwierdziło ponadto, że wyjaśnienie Komisji, zgodnie z którym nie mogła ona ustalić cła dla współpracujących producentów eksportujących wyłącznie na podstawie formularzy kontroli wyrwykowej, było błędne i niezgodne z wymogami Komisji, ponieważ formularze kontroli wyrwykowej zostały wypełnione przez eksporterów w pełnej zgodności z instrukcjami Komisji zawartymi w kwestionariuszu. Argumentowało ponadto, że twierdzenie Komisji, zgodnie z którym pięcioprocentowy udział w przywozie do Unii jest sam w sobie niereprezentatywny, jest bezpośrednio sprzeczne z logiką wyroku w sprawie *Hitit Seramik* ⁽⁴⁷⁾, w którym uznano, że udział w wielkości produkcji na poziomie 6 % był wystarczający.
- (43) Komisja powtórzyła, że stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego było zgodne zarówno z rozporządzeniem podstawowym, jak i z porozumieniem antydumpingowym WTO. Art. 18 rozporządzenia podstawowego odnosi się do sytuacji, w których strony nie dostarczają niezbędnych informacji w terminach określonych przez Komisję. Decyzję o tym, czy było wystarczająco dużo czasu na włączenie innego producenta eksportującego do próby, należy ocenić w świetle szczególnych okoliczności każdego dochodzenia, a w tym konkretnym przypadku dodanie nowych przedsiębiorstw do próby nie pozwoliłoby Komisji na terminowe zakończenie dochodzenia. Decyzja, czy próba jest reprezentatywna, zależy od szeregu czynników, takich jak reprezentatywność pod względem różnorodności produktów, wielkości przemysłu i wielu innych, które należy rozpatrywać indywidualnie w każdym dochodzeniu. W związku z tym fakt, że w innym przypadku próbę producentów reprezentujących podobny odsetek wielkości produkcji uznano za reprezentatywną, nie jest sprzeczny z wnioskiem Komisji, który opierał się na okolicznościach niniejszej sprawy. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że rezygnacja z próby i zastosowanie „dostępnych faktów” w tym konkretnym przypadku było uzasadnione.
- (44) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących zakwestionowała fakt, że brak współpracy ze strony przedsiębiorstw objętych próbą skutkowało pozbawieniem pozostałych współpracujących stron statusu przedsiębiorstw współpracujących i rezygnacją z kontroli wyrwykowej. Pewna liczba współpracujących producentów eksportujących argumentowała, że Komisja błędnie zastosowała art. 18 rozporządzenia podstawowego, ponieważ kilku producentów eksportujących zgłosiło się i oczekiwało, że zostanie objętych próbą. Według pewnej liczby współpracujących producentów eksportujących w sytuacji, gdy dwóch z trzech producentów współpracuje i uzyskuje margines zerowy lub margines *de minimis*, przedsiębiorstwa nieobjęte próbą byłyby traktowane jako współpracujące, a wynikające z tego cło nie byłoby tak represyjne. Pewna liczba współpracujących producentów eksportujących uznała ponadto, że kontrola wyrwykowa zasadniczo stanowi zasadę wyjątkową w porównaniu z tym, co jest powszechnie stosowane w standardowych dochodzeniach. Argumentowała, że strony, które przedłożyły formularz kontroli wyrwykowej i uzyskały status strony współpracującej, powinny pozostać poza wpływem niezależnie od tego, czy Komisja zrezygnowała z kontroli wyrwykowej, oraz że strony te powinny podlegać temu samemu cłu co strona współpracująca.
- (45) Komisja odniosła się do swoich powyższych wyjaśnień w niniejszej sekcji dotyczących powodów, dla których musiała zrezygnować z kontroli wyrwykowej. Komisja uznała, że wynikające z tego cło nie jest niesprawiedliwe oraz że metodyka ustalania cła antydumpingowego wyszczególniona w sekcji 3.5.2 poniżej została oparta zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego na danych wszystkich producentów eksportujących. Komisja uznała, że stanowi ona rozsądną i dokładną metodę ustalenia marginesu dumpingu dla całego pozostałego przywozu, i powtórzyła, że nie może oprzeć marginesu dumpingu dla całego pozostałego przywozu wyłącznie na danych jednego przedsiębiorstwa, którego przywozu do Unii nie uznano za reprezentatywny dla całego przywozu do Unii. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.

⁽⁴⁷⁾ Zob. *Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret AŞ/Komisja Europejska*, sprawa T-230/23, ECLI:EU:T:2025:579, wyrok Sądu (trzecia izba) (11 czerwca 2025 r.).

- (46) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Saintland Wood wyraziło ubolewanie, że nie zostało wybrane do próby i że nie dodano do niego żadnych dodatkowych producentów po tym, jak dwa przedsiębiorstwa zaprzestały współpracy, co jego zdaniem wynikało z niezrozumienia przez nie prawa Unii. Przedsiębiorstwo wspomniało również, że dwadzieścia lat temu jego spółka dominująca została objęta próbą w ramach dochodzenia, w którym wybrano sześciu producentów, w porównaniu z zaledwie dwoma w obecnym przypadku, w związku z czym przedsiębiorstwo zapytało, czy zmieniły się zasady dotyczące kontroli wyrywkowej.
- (47) Komisja przypomniała, że kontrola wyrywkowa nadal miała opierać się na tym samym artykule rozporządzenia podstawowego (art. 17), który nie zmienił się co do istoty, oraz że liczba przedsiębiorstw objętych próbą zależy od okoliczności każdego indywidualnego przypadku. W tym konkretnym przypadku początkową próbę dwóch przedsiębiorstw uznano za reprezentatywną. Jak wyjaśniono w motywie 39 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, biorąc pod uwagę, że każde nowe przedsiębiorstwo objęte próbą musiałoby otrzymać co najmniej 30 dni na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, odpowiedź nadeszłaby ponad dwa miesiące po upływie pierwotnie wyznaczonego terminu, uznano zatem, że ze względu na terminy proceduralne nie było wystarczająco dużo czasu na wybranie nowego przedsiębiorstwa. Komisja zauważyła ponadto, że przedsiębiorstwo Saintland Wood nie złożyło wniosku o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poprzez przedłożenie pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminie wyznaczonym przez Komisję. W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (48) Wobec braku uwag na temat odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyt weryfikacyjnych Komisja potwierdziła motywy 40–43 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (49) Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Niepowiązani importerzy unijni:

- Groupe ISB, Bruz, Francja („ISB”);
- Altripan B.V., Antwerpia, Belgia („Altripan”).

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (50) Jak wskazano w sekcji 1.7 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od 1 lipca 2023 r. do 30 czerwca 2024 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (51) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA wielokrotnie powtarzał – m.in. w ramach polemiki z argumentami skarżącego – że ogólny zakres tej sprawy był zbyt szeroki, ponieważ sklejka produkowana z drewna sosny, topoli, buku, brzozy i okoumé nie może być ujęta w ramach jednej definicji produktu. PTIA odniósł się do ustaleń Komisji w sprawie dotyczącej przywozu sklejki z brzoźowego drewna twardego z Rosji ⁽⁴⁸⁾, argumentując, że wymagały one wyraźnego rozdzielenia sklejki z drewna brzoźowego, sklejki z drewna topolowego, sklejki z drewna okoumé i sklejki z drewna bukowego, tj. gatunków drewna twardego. To rozdzielenie było obiektywne i nie można było go zmienić. PTIA argumentował, że Komisja sama wyraźnie stwierdziła, że sklejka z różnych gatunków drewna nie ma tych samych podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁸⁾ Zob. przypis 17.

⁽⁴⁹⁾ Tamże, motyw 26.

- (52) Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywach 55 i 56 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące możliwości określenia zakresu dochodzenia na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak ogólna i powszechnie stosowana kategoria produktu, jaką jest sklejka z drewna twardego. W szczególności w motywie 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych „Komisja stwierdziła, że czynnikiem decydującym o charakterze produktu objętego obecnym dochodzeniem jest to, że fornir frontowy jest wykonany z drewna twardego, a nie z drewna miękkiego, innych produktów z drewna lub tworzyw sztucznych”. Komisja zauważyła, że importerzy niepowiązani, którzy byli członkami PTIA, w swoich broszurach sprzedażowych⁽⁵⁰⁾ używali kategorii produktów „sklejka z drewna twardego” w odróżnieniu od kategorii „sklejka z drewna miękkiego”. Ponadto europejskie normy produktowe dla sklejk z drewna twardego i sklejk z drewna miękkiego się różnią⁽⁵¹⁾. Istnienie odpowiednio zdefiniowanej, odrębnej kategorii produktu „sklejka z drewna twardego”, opartej na wspólnych podstawowych właściwościach fizycznych, technicznych i chemicznych innych niż w przypadku sklejk z drewna miękkiego, potwierdza klasyfikacja celna sklejki, w której wyróżnia się kategorię sklejki z drewna iglastego (drewno miękkie) i kategorię sklejki z drewna drzew innych niż iglaste (drewno twarde)⁽⁵²⁾.
- (53) Komisja przypominała ponadto, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem „na potrzeby zdefiniowania produktu objętego postępowaniem instytucje mogą wziąć pod uwagę kilka czynników, takich jak właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne produktów, ich wykorzystanie, zamienność, postrzeganie przez konsumentów, kanały dystrybucji, proces wytwarzania, koszty produkcji i jakość”⁽⁵³⁾. W toku dochodzenia Komisji wykazano wysoki stopień podobieństwa między rodzajami produktu pod względem większości wyżej wymienionych cech, w tym – oprócz wspólnych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych – ich wykorzystania, zamienności, postrzegania przez konsumentów, kanałów dystrybucji i procesu wytwarzania.
- (54) Komisja ustaliła ponadto wyraźne różnice między drewnem twardym a drewnem miękkim. Większość drewna twardego ma większą gęstość niż większość drewna miękkiego. Tempo wzrostu drewna twardego jest wolniejsze. Drewno miękkie jest mniej ognioodporne. Drewno twarde ma wyraźne słoje, które różnią się od delikatniej zarysowanych słoików drewna miękkiego. Drewno twarde jest sztywne i trwałe w porównaniu z elastycznym i łatwym w obróbce drewnem miękkim, co ma wpływ na ich wykorzystanie. W świetle tych elementów argument przedstawiony przez PTIA został odrzucony.
- (55) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA powtórzył, że produkt objęty dochodzeniem jest sprzeczny z ustaleniami Komisji i Sądu w sprawie sklejk z drewna brzoźowego z Rosji. Na poparcie tego argumentu PTIA stwierdził, że wbrew stwierdzeniom Komisji zawartym w motywach 52–54 powyżej jedynie niektórzy producenci unijni wykorzystali rozróżnienie między sklejką z drewna twardego a sklejką z drewna miękkiego w swoich broszurach sprzedażowych, że istnienie różnych europejskich norm produktowych dotyczących drewna twardego i drewna miękkiego nie było istotne, podobnie jak odmienna klasyfikacja celna drewna twardego i drewna miękkiego, ponieważ w ramach kodów celnych dodatkowo rozróżnia się produkty według użytych gatunków drewna. PTIA argumentował ponadto, że różnice w cechach gatunków drewna miękkiego i twardego, wymienione w motywie 54, również są nieistotne.
- (56) Komisja potwierdziła argumenty przedstawione w motywach 52–54 powyżej dotyczące identyfikacji sklejk z drewna twardego jako wyjątkowej, odrębnej kategorii produktu, którą można zdefiniować jako zakres dochodzenia antydumpingowego w oparciu o właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne, a także postrzeganie przez przemysł i konsumentów. Komisja ustaliła, że objęty próbą importer unijny, członek PTIA, również korzystał z kategorii produktu „sklejka z drewna twardego” na swojej stronie internetowej⁽⁵⁴⁾. Komisja dodała, że inne organy ochrony handlu określiły zakres niektórych dochodzeń antydumpingowych jako sklejkę z drewna twardego, powołując się na sprawę dotyczącą niektórych produktów ze sklejk z drewna twardego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w Stanach Zjednoczonych⁽⁵⁵⁾ oraz sprawę dotyczącą sklejk dekoracyjnej i sklejk innej niż konstrukcyjna w Kanadzie, przy czym w tej ostatniej sprawie określono zakres produktu, odnosząc się do amerykańskiej normy krajowej dotyczącej sklejk z drewna twardego i sklejk dekoracyjnej, ANSI/HPVA HP-1-2016⁽⁵⁶⁾. W odniesieniu do tego argumentu Komisja odniosła się do trwającego dochodzenia dotyczącego przywozu sklejk z drewna miękkiego z Brazylii⁽⁵⁷⁾, w którym zakres produktu zdefiniowano jako inną główną kategorię sklejk – sklejkę z drewna miękkiego. Argument ten został zatem odrzucony.

⁽⁵⁰⁾ <https://www.sinbpla.fr/produits/panneaux-dagencement>, <https://fokuspremium.eu/kategorie/sklejki-dla-branzy-meblowej/>, <https://www.frischeis.at/shop/platte/sperrholz-platte~c14208283>.

⁽⁵¹⁾ EN 635-2 Sklejka – Klasyfikacja ze względu na wygląd powierzchni – Część 2: Drewno liściaste, EN 635-3 Sklejka – Klasyfikacja ze względu na wygląd powierzchni – Część 3: Drewno iglaste.

⁽⁵²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2364 z dnia 26 września 2023 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L, 2023/2364, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2364/oj).

⁽⁵³⁾ Na przykład wyroki z dnia 2 października 2024 r., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCME) i in./Komisja Europejska, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 294; z dnia 13 września 2010 r., Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, ECLI:EU:T:2010:390, pkt 138; z dnia 17 grudnia 2010 r., EWRIA i in./Komisja, T-369/08, ECLI:EU:T:2010:549, pkt 82.

⁽⁵⁴⁾ Na przykład wysokiej jakości sklejka z drewna twardego Duroform, wysokiej jakości sklejka z drewna twardego Meraform Indo, <https://www.altripan.com/en/products>.

⁽⁵⁵⁾ DEPARTMENT HANDLU, Administracja Handlu Międzynarodowego [A-570-051], Niektóre produkty ze sklejk z drewna twardego pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej: Wszczęcie dochodzenia w sprawie wartości niższej od wartości godziwej, Rejestr Federalny/tom 81, nr 242/piątek, 16 grudnia 2016 r./zawiadomienia 91125.

⁽⁵⁶⁾ <https://www.cbsa-asfc.gc.ca/sima-lmsi/i-e/donp2020/donp2020-in-eng.html#toc3-1>.

⁽⁵⁷⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu sklejk z drewna miękkiego pochodzącej z Brazylii (Dz.U. C, C/2025/1490, 6.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/1490/oj>).

2.1. Wnioski o wyłączenie z zakresu

- (57) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że fakt, iż Komisja odrzuciła jego wniosek o wyłączenie z zakresu, podając „jedno-, dwuzdaniowe uzasadnienie”, oznacza, że „informacje przedstawione przez PTIA nie zostały należycie uwzględnione przez Komisję”.
- (58) Komisja przypominała, że znaczenie ma treść, a nie długość kontrargumentu ani to, czy uwagi odparto w odpowiedni sposób. Argument ten został zatem odrzucony.
- (59) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że w sprawie dotyczącej przywozu sklejki z brzozonego drewna twardego z Rosji ⁽⁵⁸⁾ Komisja stwierdziła, że sklejka produkowana z różnych gatunków drewna twardego nie ma tych samych podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych oraz że ustalenie to znalazło potwierdzenie w wyroku Sądu w sprawie Vyatsky Plywood Mill/Komisja ⁽⁵⁹⁾. PTIA stwierdził, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych i naruszyła prawo.
- (60) Komisja częściowo ustosunkowała się do tych argumentów w motywie 52. Ponadto Komisja nie zinterpretowała okoliczności faktycznych ani prawa w sposób sprzeczny ze swoimi wcześniejszymi ustaleniami w sprawie dotyczącej przywozu sklejki z brzozonego drewna twardego z Rosji, ponieważ nigdy nie uznała, że sklejka z drewna brzozonego i inne rodzaje sklejki z drewna twardego są takie same. W motywie 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że sklejkę „z drewna twardego [...] można odróżnić od innych produktów [...] na podstawie jej podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych; kategoria ta obejmuje również kilka podkategorii produktów (rodzajów produktów)”. Ustalenie to oraz stwierdzenie, że sklejka z brzozonego drewna twardego może sama w sobie stanowić podkategorię sklejki z drewna twardego, odrębną od innych sklejek z drewna twardego, która może być objęta zakresem dochodzenia antydumpingowego, nie były sprzeczne. Argument ten został zatem odrzucony.
- (61) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących stwierdziła, że zakres produktu został zdefiniowany w sposób zbyt szeroki oraz że Komisja zignorowała istotne różnice między sklejką produkowaną z różnych gatunków drzew.
- (62) Wobec braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających Komisja odrzuciła ten argument i odniosła się do swojego wniosku w motywie 56.

2.1.1. Sklejka z drewna eukaliptusowego

- (63) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA, ETTF i GD Holz ⁽⁶⁰⁾ stwierdziły, że sklejkę z drewna eukaliptusowego należy wyłączyć z zakresu dochodzenia, ponieważ przemysł Unii nie był w stanie zastąpić sklejki z drewna eukaliptusowego pochodzącej z Chin, gdyż w Unii produkcja była niewystarczająca i brakowało surowca, a mianowicie kłód eukaliptusa. Rozszerzenie plantacji było niemożliwe, ponieważ w Hiszpanii i Portugalii obowiązywały zakazy ich zwiększania. PTIA zauważył, że tylko trzech producentów unijnych oferuje produkty na bazie drewna eukaliptusowego. PTIA stwierdził również, że eukaliptus uprawiany w Europie nie nadaje się do produkcji sklejki. Przedsiębiorstwo Keflico dodało, że produkcja sklejki z drewna eukaliptusowego w Unii to niemal całkowicie produkcja sklejki wysokiej klasy i że niższe klasy nie są wytwarzane.
- (64) Komisja potwierdziła swoje ustalenia w odniesieniu do wniosku o wyłączenie sklejki z drewna eukaliptusowego z zakresu dochodzenia zawarte w motywie 62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, uzasadniając to tym, że – jak przyznał sam PTIA – co najmniej trzech producentów unijnych oferuje produkty, w przypadku których drewno eukaliptusowe wykorzystuje się do produkcji forniru zewnętrznego. Komisja zauważyła również, że argumenty na temat braku produkcji i surowców nie zostały poparte dowodami dotyczącymi niedoboru dostaw. PTIA stwierdził, że unijna produkcja sklejki z drewna eukaliptusowego opiera się głównie na surowcach przywożonych, a Komisja znalazła dowody na to, że w chińskiej produkcji również wykorzystuje się przywożone forniry, jak wyjaśniono w motywie 246, co podważa twierdzenie o braku dostępności surowców w Unii, w przeciwieństwie do ChRL. Ponadto przedsiębiorstwo Keflico w swoich uwagach potwierdziło zamiennność sklejki z drewna eukaliptusowego i sklejki z drewna brzozonego ⁽⁶¹⁾ w przemyśle opakowaniowym, co było sprzeczne z argumentem, że sklejka z drewna twardego wytwarzana w Unii zajmuje inny segment rynku niż przywożona chińska sklejka z drewna eukaliptusowego. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

⁽⁵⁸⁾ Zob. przypis 17.

⁽⁵⁹⁾ Sąd (szósta izba), 11 września 2024 r., sprawa T-32/22, ECLI:EU:T:2024:617, pkt 50.

⁽⁶⁰⁾ Także AEIM złożyła wniosek o wyłączenie w odniesieniu do sklejki z drewna eukaliptusowego, ale nie zarejestrowała się jako zainteresowana strona.

⁽⁶¹⁾ „Klienci odczuwają wzrost cen od czasu wprowadzenia zakazu dotyczącego rosyjskiej/białoruskiej sklejki. Chińska sklejka z drewna eukaliptusowego właściwie pomogła przetrwać przemysłowi opakowaniowemu. Nie dlatego, że stanowiła tańsze rozwiązanie, ale po prostu była alternatywą dla nielegalnego przywozu rosyjskiego drewna brzozonego (ale to inna historia)”, t25.006761.

- (65) Ponadto Komisja uznała, że do celów definicji produktu objętego postępowaniem, tj. wyłączenia drewna twardego produkowanego z niektórych gatunków drzew, na przykład z eukaliptusa, zdolność przemysłu Unii do zastąpienia w całości sklejki z drewna eukaliptusowego przywożonej z Chin nie była istotnym kryterium. Argument ten uznano jednak za istotny przy ocenie interesu Unii. W związku z tym Komisja odniosła się do tej kwestii w motywach 245 i 246.
- (66) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA argumentował, że Komisja odrzuciła jej wniosek o wyłączenie z zakresu dochodzenia sklejki z drewna eukaliptusowego bez podania wystarczającego uzasadnienia swoich ustaleń. PTIA potwierdził, że akta udostępnione do wglądu nie zawierały dowodów wskazujących na to, że przemysł Unii produkował sklejkę z drewna eukaliptusowego w ilościach handlowych.
- (67) Argument ten został odrzucony, ponieważ odpowiedzi zarówno przedsiębiorstwa Panguaneta⁽⁶²⁾, jak i przedsiębiorstwa Garnica⁽⁶³⁾ na pytania zawarte w kwestionariuszu, umieszczone w aktach udostępnionych do wglądu, zawierały odniesienia do ich asortymentu produktów, w tym sklejki z drewna eukaliptusowego⁽⁶⁴⁾.
- (68) Co więcej, biorąc pod uwagę, że producenci sklejki z drewna twardego produkowali na zamówienie i nie gromadzili zapasów, handlowa wielkość produkcji sklejki z drewna eukaliptusowego w danym roku była równa ilości zamówionej przez konsumentów. Jak stwierdzono w motywie 64, mając na uwadze światowy handel fornirami z drewna eukaliptusowego prowadzony przez producentów zarówno w Chinach, jak i w Unii, dostępność surowca do produkcji sklejki z drewna eukaliptusowego nie spowodowała znaczącego ograniczenia ilości, która mogłaby być produkowana przez przemysł Unii.
- (69) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących stwierdziła, że powody odrzucenia wniosków o wyłączenie z dochodzenia sklejki z drewna eukaliptusowego i sklejki powlekanej były niewystarczające. Pewna liczba współpracujących producentów eksportujących odniosła się do uwag PTIA dotyczących wyłączenia sklejki z drewna eukaliptusowego, nie wskazując dokładnej uwagi.
- (70) Wobec braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających Komisja odrzuciła ten argument.
- (71) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Saintland Wood stwierdziło, że wbrew argumentowi Komisji zawartemu w motywie 64 przemysł Unii nie mógł produkować jednorazowej sklejki powlekanej z drewna eukaliptusowego w sposób oszczędny i zrównoważony, ponieważ koszt fornirów przywożonych lub wyprodukowanych we własnym zakresie z przywożonych kłód był zaporowy, a przemysł Unii nie dysponował niezbędną technologią produkcji. Przedsiębiorstwo Saintland Wood nie wskazało celu tej uwagi. W związku z umiejscowieniem motywu 64, który został zakwestionowany w tej uwadze, Komisja rozpatrzyła ją w kontekście wniosku o wyłączenie sklejki powlekanej z drewna eukaliptusowego. Komisja odnotowała, że przemysł Unii zauważył, iż przy obecnym poziomie cen niskiej jakości sklejki powlekanej o ograniczonym zastosowaniu nie jest w stanie odzyskać kosztów produkcji. To raczej ten utrwalony brak rentowności, a nie brak technologicznej wiedzy fachowej czy dostępności surowców uniemożliwiał przemysłowi Unii produkcję jednorazowej sklejki powlekanej z drewna eukaliptusowego lub innych gatunków drewna twardego. Argument ten odrzucono.

2.1.2. Sklejka powlekana

- (72) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA, ETTF, GD Holz i Questwood argumentowały, że sklejką powlekana z Unii nie konkuruje ze sklejką powlekaną przywożoną z Chin, w szczególności ze sklejką powlekaną do stosowania w szalunkach. Te zainteresowane strony twierdziły, że przywożona sklejką powlekaną jest odrębną kategorią produktu, nie jest wytwarzana w Unii i istnieją ograniczenia dotyczące jej przyszłej produkcji, nie konkuruje ona bezpośrednio z unijnym produktem podobnym, ma inną jakość i wydajność, a jej ewentualne zniknięcie z rynku unijnego spowodowane środkami antydumpingowymi miałyby szkodliwy wpływ na politykę mieszkaniową.

⁽⁶²⁾ t24.010595.

⁽⁶³⁾ t24.010593.

⁽⁶⁴⁾ Eucapyto Twin w przypadku przedsiębiorstwa Panguaneta oraz Eucalyptus Globulus przypadku przedsiębiorstwa Garnica.

- (73) Argument ten odrzucono, bo choć sklejka powlekana do stosowania w szalunkach jest ściśle określoną kategorią produktu, to jednak stanowiła integralną część rodzaju produktu ze sklejki z drewna twardego objętego dochodzeniem. Składała się z podobnych surowców (fornirów, kleju i dodatkowej warstwy tworzywa sztucznego na fornirze frontowym), była produkowana przez tych samych producentów eksportujących i przywożona przez tych samych importerów co inne panele ze sklejki z drewna twardego. Komisja podtrzymała swoje ustalenia zawarte w motywie 60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące braku różnicy w podstawowych właściwościach fizycznych, technicznych i chemicznych między sklejką powlekaną do stosowania w szalunkach produkowaną w Chinach i UE. Ponadto Komisja zgromadziła dowody na to, że przywożona i unijna sklejka powlekana była podobna pod względem zarówno wykorzystania, jak i trwałości (tj. tego, ile razy można jej użyć w szalunkach budowlanych). Przemysł Unii produkował również sklejkę powlekaną z drewna bukowego⁽⁶⁵⁾, która ze względu na właściwości wykorzystywanego gatunku drewna była bardzo podobna do sklejki powlekanej z drewna eukaliptusowego mniej zdanej do ponownego użycia. W świetle tego pokrywania się zastosowań oraz faktu, że same różnice w jakości produktu nie uzasadniają wyłączenia z zakresu dochodzenia, Komisja stwierdziła, że sklejka powlekana przywożona z Chin i sklejka powlekana produkowana w Unii bezpośrednio ze sobą konkurują. W sekcji 8 dotyczącej interesu Unii rozważono jednak argument, że produkcja niskiej jakości i niedrogiej sklejki powlekanej do stosowania w szalunkach nie jest ekonomicznie opłacalna dla producentów unijnych, a także wpływ na mieszkalnictwo.
- (74) Komisja zauważyła, że PTIA wydawał się sugerować w punkcie 84 swoich uwag, że rosyjska sklejka powlekana z drewna brzoźowego oraz sklejka powlekana z drewna eukaliptusowego i topolowego przywożona z Chin były zamienne⁽⁶⁶⁾, jeżeli chodzi o ich wykorzystanie. Wobec braku jakichkolwiek przeciwnych stwierdzeń w sprawie dotyczącej przywozu sklejki z brzoźowego drewna twardego z Rosji⁽⁶⁷⁾ lub przedmiotowym dochodzeniu uznano za zamienne również rosyjską sklejkę powlekaną z drewna brzoźowego i sklejkę powlekaną produkowaną przez przemysł Unii.
- (75) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Saintland Wood stwierdziło, że sklejka powlekana na bazie drewna bukowego nie jest konkurencyjna rynkowo i nie jest produkowana przez przemysł Unii.
- (76) Komisja uznała ten argument za bezzasadny i odrzuciła go, ponieważ przemysł Unii produkował i sprzedawał sklejkę powlekaną z drewna bukowego⁽⁶⁸⁾.
- (77) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zwrócił się o uwzględnienie rozróżnienia między „sklejką konstrukcyjną i sklejką inną niż konstrukcyjna” w numerze kontrolnym produktu („PCN”), marginesie dumpingu i obliczeniach podcięcia cenowego/zaniżania cen.
- (78) Komisja odrzuciła ten argument, jeśli chodzi o wprowadzenie do PCN rzekomego podziału na sklejkę konstrukcyjną z drewna twardego i sklejkę z drewna twardego inną niż konstrukcyjna, ponieważ kryteria związane z jakością (klasa), zastosowaniem (typ kleju) i gatunkami w istniejącej strukturze PCN odpowiednio uwzględniały to rozróżnienie. Podczas weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez importera niepowiązanego ustalono, że w zamówieniach na przywóz z Chin nie dokonywano rozróżnienia między sklejką konstrukcyjną a sklejką inną niż konstrukcyjna, ale zastąpiono to odniesieniami do innych cech, które już uwzględniono w PCN. Ponadto na tym etapie dochodzenia fundamentalny przegląd PCN utrudniłby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie. W sekcji 7 zawiadomienia o wszczęciu zainteresowanym stronom zapewniono 70 dni na przedstawienie uwag dotyczących informacji na etapie tymczasowych ustaleń, ale żaden podmiot nie przedłożył uwag na temat struktury PCN.
- (79) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA argumentował, że w zamówieniach nie było odniesień do sklejki konstrukcyjnej i sklejki innej niż konstrukcyjna, ponieważ całość przywozu sklejki z Chin realizowanego przez zweryfikowanego importera unijnego objętego próbą dotyczyła sklejki innej niż konstrukcyjna.
- (80) Asortyment produktów sprzedawanych przez zweryfikowanego importera unijnego obejmował sklejkę nadającą się do zastosowań konstrukcyjnych⁽⁶⁹⁾, przywożoną zarówno z Chin, jak i z innych źródeł. PTIA nie przedstawił dowodów na to, że w zamówieniach na te produkty dokonano rozróżnienia między zastosowaniami konstrukcyjnymi i innymi niż konstrukcyjne. Argument ten został zatem odrzucony.

⁽⁶⁵⁾ Powłoka DYAS – sklejka powlekana | Dyas.eu.

⁽⁶⁶⁾ „W następstwie sankcji nałożonych w 2022 r. na Federację Rosyjską i Białoruś oraz w kontekście proponowanych ograniczeń w handlu w odniesieniu do przywozu z Chin rynek europejski już borykał się z poważną luką w dostawach. Ma to szczególne znaczenie dla sektorów budowlanych uzależnionych od taniej sklejki jednorazowego użytku do stosowania w szalunkach. [...] W tym kontekście przywóz sklejki powlekanej z państw posiadających sześć kontrolowanych plantacji przynoszących wysokie plony, takich jak Chiny, odgrywa rolę stabilizującą, ponieważ przyczynia się do zachowania europejskich lasów i jednocześnie zapewnia ciągłość niezbędnych prac budowlanych”, t25.006824, s. 20.

⁽⁶⁷⁾ Przypis 48.

⁽⁶⁸⁾ Tamże.

⁽⁶⁹⁾ Na przykład Duroform czy Paged Wiremesh, <https://www.altripan.com/en/products>.

- (81) Jeżeli chodzi o obliczenie podcięcia cenowego i zaniżania cen, Komisja rozpatrzyła uwagę PTIA w motywach 187 i 188.
- (82) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zwrócił się o przyznanie wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do sklejk powlekanej do zastosowań innych niż konstrukcyjne.
- (83) Komisja uznała, że w przyjętej przez PTIA definicji produktu jako „sklejki powlekanej” nie wprowadzono wystarczającego rozróżnienia, aby uznać ją za konkretną kategorię produktu. Ponadto końcowego przeznaczenia wskazanego jako „zastosowania inne niż konstrukcyjne” nie uznano za wystarczająco precyzyjne, aby uzasadnić wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie. Wniosek ten odrzucono.
- (84) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Questwood argumentowało, że Komisja powinna zastosować podejście przyjęte przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych i Komisję Handlu Międzynarodowego, zgodnie z którym niektóre rodzaje sklejk powlekanej wyłączono z cel antydumpingowych i wyrównawczych nałożonych na chińską sklejkę⁽⁷⁰⁾.
- (85) Komisja nie uznała, że wyniki dochodzeń prowadzonych przez inne jurysdykcje stworzyły precedens dla jej własnych dochodzeń. Niemniej przeanalizowała ten argument i ustaliła, że między tymi dwoma postępowaniami istnieją zasadnicze różnice. Publiczne akta pierwotnego dochodzenia przeprowadzonego przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych i Komisję Handlu Międzynarodowego zawierały dowody na to, że skarżący i przemysł krajowy w Stanach Zjednoczonych zgodzili się na wyłączenie sklejk powlekanej przywożonej z Chin⁽⁷¹⁾ ze względu na to, że skarżący nie produkowali sklejk powlekanej. Sytuacja taka nie miała miejsca w obecnym postępowaniu. Argument ten odrzucono.

2.1.3. Sklejka cienka

- (86) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Keflico stwierdziło, że z zakresu należy wyłączyć cienką sklejkę z drewna eukaliptusowego, ponieważ nie była ona produkowana w Unii w ilościach wymaganych przez przemysł opakowaniowy, oraz że cienka sklejka wykonana z drewna topolowego ze względu na właściwości fizyczne nie była odpowiednia do wykorzystania w tym przemyśle.
- (87) Komisja odrzuciła ten argument, uzasadniając to faktem, że przemysł Unii posiadał moce produkcyjne do wytwarzania sklejk z drewna twardego przeznaczonej specjalnie do opakowań ciężkich⁽⁷²⁾ i lekkich⁽⁷³⁾ w wystarczających ilościach.

3. DUMPING

- (88) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja otrzymała uwagi od skarżącego i Jiangshan Wood dotyczące obliczenia marginesu dumpingu.

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (89) Wobec braku uwag na temat odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyt weryfikacyjnych Komisja potwierdziła motywy 77–82 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2. Wartość normalna

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (90) Wobec braku uwag na temat odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyt weryfikacyjnych Komisja potwierdziła motywy 86–180 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁷⁰⁾ Zob. przypis 55.

⁽⁷¹⁾ „UFP argumentuje, że [...] produkty ze sklejk powlekanej powinny zostać wyłączone z zakresu obecnych dochodzeń [...]. Składający petycję oświadczają, że nie sprzeciwiają się zmianie sformułowania w odniesieniu do wyłączenia z zakresu, proponowanej przez UFP [...]”. Niektóre produkty ze sklejk z drewna twardego pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej: Memorandum w sprawie uwag dotyczących zakresu ustaleń wstępnych, A-570-051, C-570-052, 17 kwietnia 2017 r.

⁽⁷²⁾ <https://www.garnica.one/en-uk/plywood-panels/range/reinforced/reinforced-globulus-poplar-sg.html>.

⁽⁷³⁾ <https://www.garnica.one/en-uk/plywood-panels/range/efficiency/efficiency-poplar.html>, <https://pagedplywood.com/en/produkty/paged-stringply-3>.

3.2.2. Kraj reprezentatywny

- (91) Wobec braku uwag na temat odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyt weryfikacyjnych Komisja potwierdziła motywy 181–195 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (92) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący i przedsiębiorstwo Jiangshan Wood przedstawili uwagi dotyczące źródeł wykorzystanych do ustalenia niezniekształconych kosztów. Do uwag tych odniesiono się poniżej w sekcji 3.2.4.

3.2.4. Czynniki produkcji

- (93) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło, że wartości odnoszące się do czynników produkcji wymienione w tabeli 1 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie odpowiadają wartościom zawartym w arkuszach obliczeniowych i motywie 210 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (94) Komisja wyjaśniła, że wartości w tabeli 1 i motywie 210 zawierały błąd pisarski dotyczący odsetka podatku przywozowego, który dodano do każdej wartości odniesienia. Prawidłowe wartości zostały jednak ujawnione wszystkim stronom w załącznikach zawierających wartości odniesienia. Te prawidłowe wartości wykorzystano w obliczeniach dumpingu.
- (95) W odniesieniu do tych uwag Komisja potwierdziła, że w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wykorzystano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji produktu objętego dochodzeniem

Czynnik produkcji	Kod HS	Źródło	Wartość niezniekształcona	Jednostka miary
Surowce				
Kłoda topoli	4403 97	Baza danych Global Trade Atlas („GTA”) ⁽⁷⁴⁾	980,49 CNY	m ³
Fornir z drewna eukaliptusowego	4408 90	GTA	4 073,14 CNY	m ³
Papier laminowany	4811 49	GTA	4,26 CNY	m ²
Mąka	1101 00 15	GTA	5,31 CNY	kg
Materiały zużywalne				
Siła robocza				
	Nie dotyczy	Statystyki krajowe	43,76 CNY	godzina
Energia				
Energia elektryczna	Nie dotyczy	Turecki Urząd Regulacji Rynku Energii	0,77 CNY	kWh

3.2.4.1. Surowce

- (96) Skarżący i przedsiębiorstwo Jiangshan Wood przedstawili uwagi dotyczące poziomów odniesienia dla kłód topoli, forniru z drewna eukaliptusowego i mąki pszennej.

⁽⁷⁴⁾ <http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm>.

Kłody topoli

- (97) W odniesieniu do kłód topoli przedsiębiorstwo Jiangshan Wood uznało, że dane GTA dotyczące wywozu z Francji doprowadziły do znacznie wyższych cen, niż gdyby wykorzystano wartości Eurostatu, i stwierdziło, że mogło to wynikać z faktu, iż dane statystyczne wykorzystane przez Komisję stanowiły połączenie danych na temat przywozu i wywozu. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood argumentowało, że ponieważ dane Eurostatu zawierały jedynie dane przekazane bezpośrednio przez francuskie organy celne, były one bardziej wiarygodne niż dane stron trzecich pochodzące z S&P Global. Ponadto przedsiębiorstwo Jiangshan Wood przedstawiło dane Eurostatu, na podstawie których cena jednostkowa wyniosła 96,56 EUR/m³, czyli 754,66 CNY/m³. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło dodatkowo, że przywóz francuskich kłód topoli do państw, do których Francja wywoziła kłody topoli, nie podlegał cłom i że w związku z tym dodanie należności celnych przywozowych wynoszących 4,1 % nie jest uzasadnione.
- (98) Skarżący stwierdził, że przedsiębiorstwo Jiangshan Wood błędnie zinterpretowało dane, ponieważ dane wykorzystane przez Komisję nie opierały się na wartości wywozu z Francji do państw trzecich, lecz na wartości przywozu do państw trzecich kłód topoli pochodzących z Francji, co jego zdaniem było prawidłową metodą. Skarżący twierdził zatem, że danych tych nie należy modyfikować.
- (99) Komisja wyjaśniła, że – jak wspomniał skarżący – wartość odniesienia dla kłód topoli nie opierała się na wartościach wywozu kłód topoli z Francji, lecz faktycznie na przywozie kłód topoli pochodzących z Francji do wszystkich państw na świecie. Dane statystyczne opierały się na bazie danych GTA, którą Komisja uznała za wiarygodną i wykorzystała do tego celu w wielu innych dochodzeniach. Ponadto Komisja przypomniała, że GTA stanowi kompleksową bazę danych, która uwzględnia nie tylko dane Eurostatu, lecz także dane z bazy UN Comtrade i liczne inne źródła statystyczne. Komisja uznała zatem, że wartość odniesienia ustalona na tej podstawie była wystarczająco dokładna. Komisja wyjaśniła ponadto, że należności celnych przywozowych stosowanych w odniesieniu do kłód topoli nie określono na podstawie wywozu z Francji, lecz średnich należności celnych przywozowych nakładanych na kłody topoli przez największe kraje importujące, jak wspomniano w motywie 218 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (100) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło, że Komisja nie powinna była dodać należności celnych przywozowych na poziomie 4,1 % do średniej ceny kłód topoli oraz że źródło marży zysku było arbitralne, ponieważ opierało się na średnich należnościach celnych przywozowych w dziesięciu największych krajach importujących, podczas gdy cena importowa opierała się na przywozie kłód topoli pochodzących z Francji do wszystkich państw. Wskazało również, że według danych z bazy UN Comtrade dotyczących przywozu dziesięć największych krajów importujących różniło się od krajów wymienionych przez Komisję w ramach ujawnienia ustaleń. Jego zdaniem Komisja powinna była uwzględnić należności celne przywozowe mające zastosowanie wyłącznie do przywozu kłód topoli pochodzących z Francji. Ponieważ przywóz ten podlegał zerowej stawce należności celnych przywozowych, przedsiębiorstwo uznało, że nie należy stosować żadnych cel.
- (101) Komisja nie zgodziła się z argumentem, że należności celne przywozowe dodane do ceny kłód topoli były arbitralne. Komisja uznała, że dodawanie należności celnych przywozowych jest zgodne z jej praktyką oraz że dodano je konsekwentnie do cen importowych w celu odzwierciedlenia faktu, że każde przedsiębiorstwo nabywające fornir z drewna eukaliptusowego musiałoby je zapłacić. W tym konkretnym przypadku Komisja uznała za właściwe oparcie wartości odniesienia dla kłód topoli na światowym przywozie z Francji, ponieważ jest ona ważnym producentem kłód topoli. Taką wartość odniesienia określono zatem zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do nieznieskształconej ceny międzynarodowej, a nie ceny importowej do reprezentatywnego kraju. W związku z tym Komisja nie była zobowiązana do powiązania należności celnych przywozowych z reprezentatywnym krajem ani – w tym przypadku – z Francją. Komisja uznała natomiast, że poziom należności celnych przywozowych oparty na najważniejszych miejscach przeznaczenia przywozu kłód topoli stanowi rozsądną metodę ustalania ich poziomu. Jeżeli chodzi o argument, że istnieje różnica między wykazem najważniejszych miejsc przeznaczenia przywozu przedstawionym przez Jiangshan Wood, Komisja oparła swój wykaz na danych GTA, podczas gdy przedsiębiorstwo Jiangshan Wood korzystało z bazy danych UN Comtrade. Komisja uznała, że GTA jest wiarygodnym źródłem danych i że nie widzi powodu uzasadniającego zastąpienie tych danych innym źródłem. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

Fornir z drewna eukaliptusowego

- (102) Jak wspomniano w motywach 206–210 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wobec braku innej odpowiedniej wartości odniesienia cena referencyjna forniru z drewna eukaliptusowego opierała się na średniej cenie eksportowej w bazie danych GTA dla kodu HS 4408 90, który obejmuje fornir z drewna eukaliptusowego oraz inne rodzaje forniru. Cena odniesienia ustalona na tej podstawie i ujawniona stronom wyniosła 4 073,134 CNY/m³, czyli 521,22 EUR/m³, i Komisja uznała ją za dokładną i zgodną z ceną rynkową tego rodzaju forniru.

- (103) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood zapytało, dlaczego Komisja nie wzięła pod uwagę wielu państw, w tym największych producentów forniru z drewna eukaliptusowego, takich jak Urugwaj, Paragwaj, Brazylia czy Chile. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood wskazało, że w celu ustalenia wartości odniesienia Komisja wzięła pod uwagę dane dotyczące Polski, Szwecji i Łotwy, które nie były głównymi eksporterami forniru z drewna eukaliptusowego i które pozyskiwały surowce z krajów nieprodukcujących forniru, takich jak Ukraina. Ponadto przedsiębiorstwo to zwróciło również uwagę, że Komisja uwzględniła w swoich obliczeniach wartości odniesienia państwa, które wywoziły niewielkie ilości. W związku z tym przedsiębiorstwo Jiangshan Wood wyraziło obawy co do wiarygodności bazy danych wykorzystywanej przez Komisję.
- (104) Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło ponadto, że Komisja mogłaby wykorzystać dane z bazy UN Comtrade, które obejmują dane wszystkich państw wywozu, w tym dużych eksporterów drewna eukaliptusowego. Stwierdziło ono, że cena jednostkowa, którą na tej podstawie należałoby zastosować jako wartość odniesienia, wynosiła 3 238 CNY/m³, czyli 414 EUR/m³. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood zwróciło się zatem do Komisji o zastosowanie tej wartości jako wartości odniesienia lub alternatywnie o zastosowanie wartości 443 EUR/m³, o której mowa w motywie 210 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood wspomniało również, że zwrócono się do Komisji, by – w przypadku gdyby zdecydowała się ona zastosować wartość odniesienia wykorzystaną na etapie tymczasowym – ujawniła kraje uznane za największe państwa wywozu i wyjaśniła, dlaczego nie uwzględniono głównych państw produkujących fornir z drewna eukaliptusowego. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood ponowiło swój wniosek o ujawnienie dodatkowych danych związanych z wartością odniesienia, powołując się jednocześnie na różnice między bazą danych wykorzystywaną przez Komisję i bazą danych UN Comtrade.
- (105) Komisja powtórzyła najpierw, że wartości 443 EUR/m³, o której mowa w motywie 210 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, stanowiła błąd pisarski, który nie miał podstawy faktycznej. Komisja powtórzyła ponadto, że – jak wyjaśniono w motywie 210 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – dane statystyczne dotyczące wywozu w ramach kodu HS 4408 90 obejmowały forniry z różnych gatunków drewna, a tym samym różne ceny. Przedziały cenowe różniły się znacznie w przypadku bardzo cienkich fornirów w porównaniu z fornirami o grubości 0,3–0,6 mm, co jest najczęstszą grubością stosowaną do produkcji sklejk, oraz między fornirami o różnej jakości. Przykładowo tylko w przypadku forniru z drewna eukaliptusowego cena mogłaby znacznie się różnić, gdyby fornir miał być wykorzystany w rdzeniu lub fronce sklejki. Kod HS był zatem nie tylko kodem zbiorczym, który obejmował więcej rodzajów fornirów niż tylko forniry z drewna eukaliptusowego wykorzystywane do produkcji sklejki, lecz odnosił się także do fornirów z drewna eukaliptusowego różnych rodzajów i jakości. Nie wszystkie forniry mogły być wykorzystywane do produkcji sklejki.
- (106) W związku z tym Komisja wzięła pod uwagę jedynie przywóz z państw, w których średnie ceny importowe forniru z drewna eukaliptusowego mieściły się w przedziale od 350 EUR/m³ w przypadku niskiej jakości do 720 EUR/m³ w przypadku tego rodzaju forniru wysokiej jakości. Przedział ten opierał się na fakturach przedstawionych przez skarżącego jako dowody dotyczące fornirów z drewna eukaliptusowego różnych rodzajów i różnej jakości. W związku z tym przedział odpowiadał cenom, które można uznać za ceny płacone za fornir z drewna eukaliptusowego nadający się do produkcji sklejki z drewna twardego. Nie uwzględniono zatem państw, w których średnie ceny importowe nie mieściły się w tym przedziale.
- (107) Wobec braku konkretnego kodu HS dla forniru z drewna eukaliptusowego Komisja uznała zatem, że średnia cena ustalona na tej podstawie była rozsądna i dokładnie odzwierciedlała cenę, jaka ma być płacona za ten czynnik produkcji. Komisja zauważyła ponadto, że wartość odniesienia przedstawiona przez przedsiębiorstwo Jiangshan Wood na podstawie danych z bazy UN Comtrade wynosząca 3 238 CNY/m³, czyli 414 EUR/m³, mieści się w zastosowanym przez Komisję przedziale cen od 350 EUR/m³ do 720 EUR/m³ oraz jest w dużej mierze spójna ze stosowaną przez Komisję wartością odniesienia wynoszącą 4 073,14 CNY/m³, czyli 521,22 EUR. Komisja uznała również, że w ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń przedstawiła wystarczająco szczegółowe informacje na temat sposobu obliczenia wartości odniesienia. Chociaż Komisja zauważyła różnice, na które zwrócił uwagę producent eksportujący korzystając z alternatywnej bazy danych, nie zidentyfikowała żadnych przekonujących powodów, aby zaprzestać korzystania z bazy danych GTA, która jest wykorzystywana we wszystkich innych dochodzeniach i którą uznała za wiarygodne źródło danych. Komisja odrzuciła zatem argument, że wykorzystane przez nią dane statystyczne mogły nie być wiarygodne, i podtrzymała swoje stanowisko, że wartość odniesienia ustalona w sposób opisany powyżej była racjonalna i dokładna.
- (108) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło, że w swoim procesie produkcji wykorzystuje niższej jakości fornir z drewna eukaliptusowego jedynie w rdzeniu, a także powołało się na fakt, że nie kupowało forniru frontowego. Argumentowało, że zakres cen, który Komisja zastosowała do ustalenia wartości odniesienia, nie może obejmować wysokiej jakości forniru rdzeniowego i frontowego z drewna eukaliptusowego. W swoich uwagach na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood zwróciło się do Komisji o ujawnienie miarodajnego podsumowania dowodów przedstawionych przez skarżącego, na podstawie których ustalono przedział cenowy 350–720 EUR/m³ dla forniru z drewna eukaliptusowego. 14 października 2025 r. przedsiębiorstwo powtórzyło swój argument, zwracając się do Komisji o „miarodajne ujawnienie tych faktur lub podsumowania każdej klasy forniru, dotyczących ich międzynarodowych reguł handlu, pochodzenia i ceny”, ponieważ uznało, że nieujawnienie tych informacji naruszyło jego prawo do obrony. W wiadomości e-mail z 15 października 2025 r. Komisja przekazała streszczenie, o które wnioskowało to przedsiębiorstwo, zaznaczając jednak, że nie uważa, aby nieujawnienie samych (poufnych) faktur stanowiło naruszenie prawa Jiangshan Wood do obrony. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood powtórzyło następnie swój wniosek, zwracając się o jeszcze bardziej szczegółowe informacje na temat faktur, takie jak daty i dane szczegółowe dotyczące przeliczeń cen z masy netto na masę brutto.

- (109) Aby odeprzeć argumenty Jiangshan Wood, skarżący stwierdził, że metodyka zastosowana przez Komisję w celu dostosowania danych dotyczących przywozu w ramach kodu HS 4408 90 była uzasadniona, aby prawidłowo i dokładnie ująć przywóz fornirów z drewna eukaliptusowego w tym kodzie zbiorczym obejmującym inne rodzaje sklejki.
- (110) Komisja uznała argument Jiangshan Wood za nieuzasadniony. Kod HS 4408 90 stosowany do określenia poziomu referencyjnego jest kodem zbiorczym dla innych rodzajów sklejki, a zastosowany zakres wykorzystano jedynie jako wskaźnik zastępczy, żeby dokładniej określić przywóz forniru z drewna eukaliptusowego w ramach tego kodu zbiorczego. Komisja uznała, że metoda ta jest rozsądna i że – biorąc pod uwagę dostępne informacje i pomimo braku możliwości rozróżnienia między jakościami forniru – odzwierciedla ona w najdokładniejszy sposób cenę forniru z drewna eukaliptusowego.
- (111) Ponadto Komisja stwierdziła, że wniosek Jiangshan Wood o ujawnienie poufnych faktur jako nieuzasadniony. Same faktury nie zostały wykorzystane do określenia wartości odniesienia. Wykorzystano je jedynie jako wskaźnik zastępczy w celu określenia przedziału cen dla fornirów z drewna eukaliptusowego, dlatego też Komisja nie uznała, że ujawnienie poufnych faktur umożliwiłoby przedsiębiorstwu Jiangshan Wood bardziej szczegółowe uzasadnienie swojego argumentu. Ponadto Komisja przedstawiła bardzo szczegółowe wyjaśnienie swojej metody w motywach 67 i 72 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia, a w wiadomości e-mail z 15 października 2025 r. przedstawiła dodatkowe podsumowanie zawierające wszystkie szczegółowe informacje na temat charakteru forniru z drewna eukaliptusowego i odpowiednich cen na wniosek Jiangshan Wood.
- (112) Ponadto Komisja uznała, że argument przedsiębiorstwa Jiangshan Wood, iż w swojej produkcji używał jedynie niskiej jakości forniru rdzeniowego z drewna eukaliptusowego, jest nieuzasadniony. Przeciwnie, na wystawionych przez przedsiębiorstwo fakturach zakupu forniru z drewna eukaliptusowego wskazano „klasę 1” lub „pierwszą klasę”, co sugerowało, że zakupiony fornir był wyższej jakości. Odniesienie to nie pozwalało również na ustalenie, czy zakupiony fornir był fornirem rdzeniowym i frontowym, mimo że przedsiębiorstwo argumentowało, że wszystkie forniry frontowe były produkowane we własnym zakresie. Komisja nie mogła zatem potwierdzić argumentu, że przedsiębiorstwo Jiangshan Wood kupowało jedynie fornir rdzeniowy niskiej jakości.
- (113) W związku z tym Komisja odrzuciła argument, zgodnie z którym należy wykorzystać jedynie tańszy fornir z drewna eukaliptusowego. Ponadto Komisja nie uznała, że nieujawnienie dodatkowych informacji dotyczących poufnych faktur stanowiło naruszenie prawa przedsiębiorstwa Jiangshan Wood do obrony. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

Mąka

- (114) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood ponownie stwierdziło, że turecki rynek mąki i tym samym jej ceny były ogólnie zniekształcone i zawyżone ze względu na poszczególne środki wprowadzone przez turecki Urząd ds. Zbóż wpływające na przywóz/wywóz mąki pszennej. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood argumentowało, że w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego przewidziano ustalenie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartość odniesienia, a Komisja przy ustalaniu wartości odniesienia oceniła również istnienie zakłóceń na rynku. Zdaniem Jiangshan Wood niezniekształconą wartością odniesienia może być średnia cena importowa mąki przy przywozie do pozostałych krajów o wyższym średnim dochodzie, wynosząca 3,9 CNY/kg bez należności celnych przywozowych lub 4,45 CNY/kg z mającymi zastosowanie taryfami celnymi.
- (115) Skarżący stwierdził, że uwagi Jiangshan Wood dotyczyły ziarna pszenicy, ale nie mąki pszennej. Argumentował również, że wymogi uzyskania zezwolenia i przejścia kontroli to standardowe wymogi wynikające ze względów bezpieczeństwa zdrowotnego dotyczące wszystkich produktów rolnych.
- (116) Komisja potwierdziła, że wspomniane ograniczenia rzeczywiście dotyczyły przywozu ziaren do produkcji mąki, a nie samej mąki pszennej. Jak wspomniano w motywie 213 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ilość mąki przywożonej do Turcji była znaczna i istniał popyt na mąkę po cenach uwzględniających należności celne. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że ceny były reprezentatywne dla ceny rynkowej.

3.2.4.2. Siła robocza

- (117) Wobec braku uwag na temat siły roboczej Komisja potwierdziła motyw 223 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.4.3. Energia elektryczna

- (118) Wobec braku uwag na temat energii elektrycznej Komisja potwierdziła motyw 224 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.4.4. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zyski i amortyzacja

- (119) Jak wyjaśniono w motywie 228 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przy ustalaniu wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzystała dane rządu tureckiego dotyczące średnich kosztów operacyjnych i zysku operacyjnego przedsiębiorstw opublikowane przez Centralny Bank Turcji w wynikach finansowych 3 121 przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze wytwarzania produktów z drewna, korka, słomy oraz materiałów używanych do wyplatania (w ramach kodu NACE – C16.2).
- (120) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że dane te nie były odpowiednie, ponieważ obejmowały zbyt szeroki sektor i nie odzwierciedlały rzeczywistych kosztów operacyjnych i rentowności przemysłu sklejk w Turcji. Skarżący twierdził, że kod NACE C16.2 obejmuje produkcję innych produktów na bazie drewna, takich jak wyroby stolarskie i ciesielskie dla budownictwa, podłogi drewniane, pojemniki drewniane, materiały do wyplatania itp., oraz że nie jest dostępna odpowiednia podkategoria C16.21 Produkcja arkuszy fornirowych i płyt wykonanych na bazie drewna. Skarżący twierdził, że segment sklejk w ramach tej kategorii stanowi jedynie 2 % i jest zdominowany przez przemysł płyt wykonanych na bazie drewna, taki jak producenci płyt wiórowych i płyt MDF. Stwierdził, że produkty ze sklejk są najbardziej zaawansowanymi i jakościowymi produktami spośród wszystkich produktów na bazie drewna oraz że – ponieważ zagregowany kod NACE obejmował głównie inne rodzaje produkcji – określenie na jego podstawie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku sektora sklejk nie było właściwe. Skarżący argumentował również, że baza danych zawierała prawie wyłącznie dane dotyczące mikroprzedsiębiorstw lub małych przedsiębiorstw, a sklejka jest produkowana przez przedsiębiorstwa średniej wielkości. Ponadto skarżący stwierdził, że ponad 3 000 uwzględnionych przedsiębiorstw ponosiło straty, w związku z czym wykorzystanie danych makroekonomicznych było nieadekwatne. Skarżący stwierdził również, że wykorzystane dane dotyczyły okresu 2022 r., a zatem nie odzwierciedlały sytuacji przedsiębiorstw w OD.
- (121) Skarżący przedłożył dane finansowe za 2024 r. przedsiębiorstwa Pelit Arslan Kontrplak Fabrikasi Anonim Sirketi („Pelit Arslan”), dostępne w bazie danych Dun&Bradstreet Finance Analytics⁽⁷⁵⁾. Zgodnie ze sprawozdaniem finansowym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w 2024 r. stanowiły 21,6 % kosztów własnych sprzedanych towarów, a zysk przed opodatkowaniem wyniósł 23,6 %. Zdaniem skarżącego wskaźniki te były zachowawcze, ponieważ przedsiębiorstwo wykazywało jeszcze wyższy poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w poprzednich latach. Zdaniem skarżącego proponowany poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych pozostał w dużej mierze zgodny z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi określonymi przez Komisję, podczas gdy wyższy zysk był wyraźnie bardziej reprezentatywny dla sektora sklejk, ponieważ – w porównaniu z innymi płytami drewnianymi – stanowiła ona produkt na bazie drewna wysokiej jakości. Na tej podstawie skarżący zwrócił się do Komisji o zmianę podejścia i wykorzystanie danych Pelit Arslan jako wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (122) Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood oświadczyło, że nie sprzeciwia się wykorzystaniu danych rządu tureckiego opublikowanych przez Centralny Bank Turcji, zaproponowanych przez Komisję. Stwierdziło, że w sprawozdaniu dotyczącym tych danych wskazano, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne obejmowały koszty dystrybucji, które należy wyłączyć z konstruowania wartości normalnej. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood argumentowało zatem, że Komisja powinna wykluczyć koszty dystrybucji na podstawie rozsądnego współczynnika, na podstawie danych producentów unijnych albo na podstawie informacji finansowych przedłożonych przez niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe Pizhou Ouyme Import and Export Trade Co. Ltd („Pizhou Ouyme”), z których wynika, że koszty sprzedaży bezpośrednio w jego łącznych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych stanowiły 62 % całkowitych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (123) W odpowiedzi na argumenty przedstawione przez przedsiębiorstwo Jiangshan Wood skarżący stwierdził, że nie jest jasne, jakie rodzaje wydatków uwzględniono w tej kategorii, oraz że ogólna kategoria „koszty dystrybucji” może również (lub wyłącznie) odnosić się do kosztów związanych z udostępnieniem produktu lub usługi klientom, takich jak koszty pakowania, marketingu, sprzedaży, przechowywania i magazynowania, zarządzania zamówieniami, obsługi klienta itp. Skarżący stwierdził również, że dane finansowe producentów unijnych nie zawierały żadnego podziału kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na poszczególne kategorie, co uniemożliwiało dokonanie korekt, oraz że podobnie udział poszczególnych pozycji kosztów w kategorii „koszty dystrybucji” chińskiego przedsiębiorstwa handlowego był równie nieadekwatny i niewiarygodny ze względu na stwierdzone przez Komisję zakłócenia występujące w Chinach w przypadku tego produktu i przemysłu. Ponadto skarżący twierdził, że Komisja nie dokonała takiej korekty w poprzednich dochodzeniach.

⁽⁷⁵⁾ Sprawozdanie można uzyskać za opłatą na stronie <https://www.informa.es/en>.

- (124) W celu obalenia uwag skarżącego przedsiębiorstwo Jiangshan Wood zwróciło się do Komisji o pominięcie danych finansowych Pelit Arslan, ponieważ twierdziło, że bez dostępu do nich nie może sprawdzić dokładności obliczeń ani ocenić wiarygodności danych na potrzeby skonstruowania wartości normalnej oraz że kwestii tej nie rozwiąże miarodajne podsumowanie danych (np. w przedziałach), jako że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk muszą być podane w postaci dokładnych wartości procentowych. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood wskazało, że dane finansowe przedstawiane w kontekście art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego powinny być „łatwo dostępne” i nie być chronione prawem autorskim. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood podało przykłady spraw, w których dane odrzucono z uwagi na fakt, że nie można było ich włączyć do akt udostępnionych do wglądu, ponieważ skutkowałoby to naruszeniem praw autorskich.
- (125) Komisja przypominała, że na etapie tymczasowym nie były dostępne najnowsze dane żadnego tureckiego przedsiębiorstwa, w związku z czym wykorzystana baza danych stanowiła najlepszy dostępny wskaźnik zastępczy umożliwiający ustalenie rozsądnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Dane przedsiębiorstwa produkującego sklejkę z drewna twardego, przedstawione przez skarżącego, były jednak bardziej rozsądną podstawą do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku niż baza danych gromadząca dane ze znacznie szerszego sektora. Ponadto na podstawie szczegółowych sprawozdań finansowych tego przedsiębiorstwa przedłożonych przez skarżącego Komisja mogła sprawdzić, czy wartości procentowe kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ustalono prawidłowo. Sprawozdania były dostępne bezpośrednio, za niewielką opłatą, na publicznej stronie internetowej (<https://www.informa.es/en>). Komisja stwierdziła zatem, że dane Pelit Arslan można wykorzystać do ustalenia rozsądnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, a zatem dane te są zgodne z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

Argumenty dotyczące wykorzystania danych Pelit Arslan po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (126) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło, że Komisja musi powrócić do wykorzystywania danych finansowych na poziomie sektorowym i nie może uwzględniać kosztów sprzedaży przy konstruowaniu wartości normalnej. Uznało za niedopuszczalne, że kwota kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, którą początkowo uznano za uzasadnioną, została zastąpiona danymi finansowymi Pelit Arslan, które w jego opinii nie były łatwo dostępne. Stwierdziło, że nie było możliwe uzyskanie sprawozdania za pośrednictwem strony internetowej ani za pośrednictwem ogólnej strony internetowej Dun&Bradstreet. Argumentowało ponadto, że ponieważ Komisja otrzymała sprawozdanie za pośrednictwem skarżącego, nie można było stwierdzić, czy jest ono prawidłowe. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood twierdziło również, że podsumowanie przedstawione przez Komisję nie pozwalało na ocenę poszczególnych pozycji w sprawozdaniach finansowych, które wykorzystano do obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Uznało, że nieprzedstawienie przez Komisję miarodajnego streszczenia naruszyło jej prawo do obrony, a także odniosło się do dochodzenia dotyczącego niektórych polialkoholi winylowych i powiązanej sprawy przed Sądem, w której Sąd stwierdził, że strony muszą „w toku postępowania administracyjnego [...] mieć możliwość skutecznego przedstawienia swojego stanowiska dotyczącego prawidłowości i znaczenia przywołanych faktów i okoliczności oraz dowodów, na których Komisja oparła swoje twierdzenia w przedmiocie wystąpienia praktyki dumpingowej i wynikającej z niej szkody” ⁽⁷⁶⁾.
- (127) W ramach kontrargumentu skarżący stwierdził, że zarzuty Jiangshan Wood, zgodnie z którymi nie można było uzyskać sprawozdań finansowych, były mylące i bezpodstawne. Wskazał, że dzięki szybkiemu wyszukiwaniu internetowemu można sprawdzić, czy portal internetowy *Informa.es* zapewnia dostęp online do bazy danych Dun&Bradstreet. Jest to chmura danych gromadząca informacje finansowe i marketingowe od ponad 600 mln przedsiębiorstw online na całym świecie ⁽⁷⁷⁾. Aby dodatkowo udowodnić, że sprawozdanie finansowe jest i było łatwo dostępne, 9 października 2025 r. skarżący ponownie wykupił do niego dostęp za pośrednictwem *Informa.es* i przedłożył dane Komisji.
- (128) Skarżący uznał ponadto, że odniesienie do orzecznictwa poczynione przez Jiangshan Wood było mylące. W dochodzeniu w sprawie polialkoholi winylowych z Chin Komisja stwierdziła, że „zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego dane nie muszą być »publicznie dostępne«, ale »łatwo dostępne« oraz że »publicznie dostępne« oznacza dostępne dla ogółu społeczeństwa, natomiast »łatwo dostępne« oznacza dostępne dla wszystkich, pod warunkiem że spełnione są pewne warunki, na przykład zostanie uiszczona opłata” ⁽⁷⁸⁾. Wskazała ona ponadto, że ustalenie to zostało ostatecznie potwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu w sprawie T-763/20 oraz że Sąd potwierdził również w tym wyroku, że Komisja miała prawo zaakceptować poufne dane, pod warunkiem przedstawienia niepoufnego streszczenia ⁽⁷⁹⁾. Skarżący wskazał, że niepoufne streszczenie sprawozdania finansowego zostało należycie przedstawione i umieszczone w aktach publicznych.

⁽⁷⁶⁾ Sprawa T-763/20, Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material/Komisja, pkt 100; zob. również sprawa T-442/12, Changmao Biochemical Engineering/Rada, pkt 139 i przytoczone tam orzecznictwo.

⁽⁷⁷⁾ <https://www.informa.es/en/business-information/international>.

⁽⁷⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj), motyw 228.

⁽⁷⁹⁾ Sprawa T-763/20, Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material/Komisja, ECLI:EU:T:2024:114, pkt 88 i 104.

- (129) PTIA stwierdził, że nie był w stanie pobrać sprawozdań finansowych ze strony internetowej <https://www.informa.es/en>, ale udało mu się je uzyskać z innych źródeł. Wskazał, że na podstawie oświadczeń z innych źródeł zysk przed opodatkowaniem wyniósł 17 %, a nie 23,6 %, jak wskazała Komisja.
- (130) Przedsiębiorstwo Saintland Wood stwierdziło, że miało trudności z dostępem do danych Pelit Arslan prawdopodobnie ze względu na problem techniczny z procesem logowania na stronie internetowej, który uniemożliwił mu zarejestrowanie się, a tym samym przygotowanie i złożenie w terminie przekonujących uwag. Zwróciło się do Komisji o dostarczenie jasnych instrukcji zawierające opis poszczególnych kroków lub alternatywnej metody dostępu do danych.
- (131) Komisja odniosła się do motywu 52 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia, w którym wspomniano, że szczegółowe sprawozdania finansowe Pelit Arslan są dostępne w bazie danych Dun&Bradstreet Finance Analytics. W tym motywie Komisja wskazała ponadto na stronę internetową *Informa.es*, dostarczającą międzynarodowe sprawozdania Dun&Bradstreet⁽⁸⁰⁾ w Hiszpanii. Komisja potwierdziła, że informacje finansowe dotyczące przedsiębiorstwa Pelit Arslan były łatwo dostępne za pośrednictwem strony internetowej przedsiębiorstwa Dun&Bradstreet, które udostępnia dane poprzez swoich partnerów międzynarodowych. Sprawozdania finansowe Pelit Arslan można kupić bezpośrednio i bez rejestracji⁽⁸¹⁾. Ponieważ dane były łatwo dostępne na wyżej wymienionych stronach internetowych, Komisja nie uznała za konieczne przedstawienia szczegółowych wskazówek, o które wnioskowało przedsiębiorstwo Saintland Wood.
- (132) Komisja zwróciła ponadto uwagę, że w ramach ujawnienia ostatecznych ustaleń przedstawiono niepoufne streszczenie danych. Chociaż niepoufne streszczenie nie pozwalało stronom na zidentyfikowanie szczegółowych informacji poufnych, zdaniem Komisji było ono wystarczające, aby zapewnić stronom informacje na temat wykorzystanych danych. Z uwagi na fakt, że szczegółowe sprawozdanie było łatwo dostępne, Komisja również nie uznała, że naruszono prawo do obrony przysługujące którejkolwiek ze stron – każda strona, w tym Jiangshan Wood, mogła uzyskać i zweryfikować szczegółowe dane za rozsądną opłatą, podobnie jak PTIA. Ponadto argument przedsiębiorstwa Jiangshan Wood, że nie było ono w stanie zidentyfikować poszczególnych pozycji, takich jak koszty sprzedaży, które należy odliczyć, było nieuzasadnione – jak stwierdzono poniżej, argument, że koszty sprzedaży należało odjąć od wartości odniesienia, został odrzucony, co opisano szczegółowo w następnej sekcji.
- (133) W odniesieniu do argumentu PTIA, że zysk wyniósł 17 %, Komisja potwierdziła, że wartości odniesienia dla marży zysku reprezentatywnego przedsiębiorstwa Pelit Arslan została przez nią prawidłowo obliczona jako kwota zysku przed opodatkowaniem wyrażona jako udział w wartości kosztów towarów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo, jak wyjaśniono w sekcji 3.2.4.4 niniejszego rozporządzenia, oraz że zysk przed opodatkowaniem wyniósł 23,6 %.

Argumenty dotyczące kosztów sprzedaży po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (134) Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood przedstawiło dalsze argumenty, że Komisja musi odróżnić i oddzielić koszty sprzedaży od pozostałych kosztów ogólnych i administracyjnych, ponieważ Jiangshan Wood nie poniosło żadnych takich kosztów i nie zgłosiło ich Komisji. Jego zdaniem miało to zasadnicze znaczenie, ponieważ włączenie kosztów sprzedaży i dystrybucji (tj. kosztów transportu, przeładunku i pakowania) do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych doprowadziłoby do tego, że konstruowana wartość normalna nie byłaby wartością *ex-works*.
- (135) Aby odeprzeć argument Jiangshan Wood, skarżący odniósł się do orzeczenia Sądu w sprawie T-263/22, w którym stwierdzono, że „o ile praktyka w zakresie dostosowań może okazać się konieczna na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego dla uwzględnienia różnic istniejących pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną, które mają wpływ na ich porównywalność, nie można stosować takich odliczeń od wartości, która została skonstruowana [na podstawie art. 2 ust. 6a], a zatem nie jest rzeczywista. Na wartość tę co do zasady nie mają wpływu elementy mogące szkodzić jej porównywalności, ponieważ została ona sztucznie ustalona”⁽⁸²⁾.

⁽⁸⁰⁾ <https://www.informa.es/en/business-information/international>.

⁽⁸¹⁾ Ogólna strona internetowa przedsiębiorstwa Dun&Bradstreet dotycząca usług świadczonych przez nie na całym świecie prowadzi do lokalnych dostawców. Na przykład w przypadku Belgii strona internetowa odsyła bezpośrednio do lokalnego dostawcy Altares (<https://www.altares.be/en/>), gdzie sprawozdanie jest bezpośrednio dostępne za pośrednictwem <https://order.altares.be/>, za opłatą w wysokości 415,03 EUR (ostatni dostęp 17 października 2025 r.).

⁽⁸²⁾ Sprawa T-263/22, CCCME/Komisja, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 188.

- (136) Skarżący argumentował zatem, że wartość normalna została skonstruowana w świetle zakłóceń strukturalnych w segmencie przetwórstwa drewna w Chinach, co sprawia, że wartość normalna nie jest „rzeczywista”, a zatem nie jest podatna na czynniki, które wpływałyby na jej porównywalność z ceną eksportową. Wskazał, że zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego „[s]konstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski” oraz że przepis ten wyraźnie i jednoznacznie wymaga uwzględnienia kosztów sprzedaży przy konstruowaniu wartości normalnej na jego podstawie. Fakt, że przedsiębiorstwo Jiangshan Wood „nie ponosi żadnych kosztów sprzedaży” w żaden sposób nie zmienia faktu, że konstruowana wartość normalna powinna obejmować koszty sprzedaży. W przeciwnym razie Komisja zaniżyłaby (niedoszacowała) konstruowaną wartość normalną, z oczywistym naruszeniem rozporządzenia podstawowego.
- (137) Komisja uznała argument Jiangshan Wood za nieuzasadniony. Art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego odnosi się do odpowiedniej kwoty kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zysku, ponieważ są to koszty normalnie ponoszone przez każde przedsiębiorstwo, w tym przedsiębiorstwa takie jak Jiangshan Wood prowadzące sprzedaż za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych. Ponadto dokonywanie odliczeń od niezniekształconej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych producenta z siedzibą w reprezentatywnym kraju w celu odzwierciedlenia rzeczywistych kosztów Jiangshan Wood byłoby sprzeczne z celem, jakim jest ustalenie niezniekształconych kosztów przedsiębiorstwa. Wreszcie fakt, że samo przedsiębiorstwo Jiangshan Wood nie zgłosiło Komisji żadnych kosztów sprzedaży, nie stanowił dowodu na to, że takie koszty nie wystąpiły – ogólnie rzecz biorąc, system rachunkowości przedsiębiorstwa nie pozwalał na szczegółowe określenie kosztów. Podczas wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwie służby Komisji odwiedziły dział sprzedaży i spotkały się z kierownikiem ds. sprzedaży, co samo w sobie wskazywało na to, że przedsiębiorstwo ponosiło koszty sprzedaży. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

Argumenty dotyczące znaczenia wykorzystania danych Pelit Arslan do ustalenia wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (138) PTIA uznał ponadto, że dane sektorowe były bardziej odpowiednią wartością odniesienia do ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ponieważ odzwierciedlały fakt, że chiński przemysł sklejk składa się z MSP i jest bardzo rozdrobniony. Argumentował ponadto, że gdyby Komisja wykorzystwała dane sektorowe, wskaźniki finansowe, które należałoby uwzględnić, powinny odzwierciedlać fakt, że koszty finansowania nadzwyczajnej inflacji i kosztów finansowania zewnętrznego są w Turcji rażąco wysokie, a stopa procentowa w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 45 %, oraz że należy również odliczyć koszty dystrybucji, jeżeli przedsiębiorstwo Jiangshan Wood nie poniosło tych kosztów. PTIA ponownie przedstawił podobne argumenty w uwadze z 16 października 2025 r. Argumentował, że wbrew twierdzeniom skarżących dane sektorowe były dostępne nie tylko za 2022 r., ale również za 2024 r., oraz że niektóre rodzaje sklejki mogą być tańsze niż płyty MDF lub produkty podłogowe lepszej jakości.
- (139) PTIA uznał ponadto, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk na poziomie 45,2 % nie są uzasadnione, ponieważ są nadmiernie wysokie i zakłócone przez hiperinflację, dewaluację waluty i wysokie koszty finansowania zewnętrznego w Turcji, i zwrócił się do Komisji o ich obniżenie. PTIA zwrócił się do Komisji o zastosowanie wskaźnika kosztów finansowania innych państw jako wskaźnika zastępczego i zaproponował wskaźnik zastępczy w wysokości 6 %.
- (140) PTIA stwierdził również, że zgodnie z oświadczeniem zamieszczonym na jego stronie internetowej ⁽⁸³⁾ Pelit Arslan produkuje również inne rodzaje produktów, w związku z czym sprawozdania finansowe tego przedsiębiorstwa z konieczności zawierały dane z innych jednostek przedsiębiorstwa. Odniósł się również do dwóch innych stron internetowych związanych z przedsiębiorstwami należącymi do tej samej grupy, w których wymieniono inne produkty ⁽⁸⁴⁾. PTIA argumentował również, że przedsiębiorstwo używa rosyjskiej i wietnamskiej sklejki.
- (141) PTIA twierdził również, że dane tego przedsiębiorstwa zostały odrzucone w dochodzeniu w sprawie wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych, w którym to przypadku uznano je za zbyt wysokie, a zatem niereprezentatywne ⁽⁸⁵⁾.

⁽⁸³⁾ <https://turanlargroup.com/sirket-detay.php?slug=pelit-arslan-kontraplak-fab-as&id=5>.

⁽⁸⁴⁾ <https://www.peliparke.com/>, <https://pelicompact.com/>.

⁽⁸⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/78 z dnia 15 stycznia 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/78, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/78/oj), motyw 164.

- (142) Aby odeprzeć argumenty PTIA, skarżący stwierdził, że Pelit Arslan rzeczywiście należy do większej grupy Turanlar, ale Pelit Arslan jest producentem sklejk w ramach tej grupy. Produkty wymienione przez PTIA nie były produkowane przez Pelit Arslan, lecz przez inne powiązane przedsiębiorstwa w ramach grupy, takie jak PeliParke (podłogi drewniane, panele ściennie, listwy przypodłogowe itp.)⁽⁸⁶⁾ lub Vezirköprü Orman Ürünleri Ve Kağıt San. A.Ş. (płyty MDF, podłogi laminowane, pozostałe panele lekkie i ściennie, wyroby papiernicze itp.)⁽⁸⁷⁾. Argumentował on, że sprawozdanie finansowe Pelit Arslan dotyczyło konkretnego przedsiębiorstwa, a nie było skonsolidowanym sprawozdaniem przedstawiającym dane całej grupy, oraz że wyniki finansowe związane z działalnością w zakresie produkcji sklejk zostały wyszczególnione w samym sprawozdaniu.
- (143) Skarżący stwierdził ponadto, że dane Pelit Arslan były bardziej rozsądną i wiarygodną wartością odniesienia oraz że odzwierciedlały one warunki dotyczące produktu objętego postępowaniem w reprezentatywnym kraju lepiej niż skonsolidowane dane dotyczące znacznie szerszego sektora. Argumentował, że ustalony poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych był w dużej mierze zgodny ze wskaźnikiem kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wynoszącym 16,1 %, opartym na danych rządu tureckiego dotyczących przemysłu przetwórstwa drewna, który jest w rzeczywistości reprezentatywnym poziomem dla szerzej rozumianych gałęzi przemysłu, a nie tylko dla segmentu sklejk. Jeżeli chodzi o wskaźnik zysku wynoszący 23,6 %, skarżący wskazał, że należy go uznać za odpowiedni ze względu na wysoką klasę paneli ze sklejk z drewna twardego w porównaniu z innymi płytami wykonanymi na bazie drewna, takimi jak płyty MDF lub OSB, a także inne produkty z drewna.
- (144) Po pierwsze, Komisja odrzuciła argument, że powinna powrócić do wykorzystywania danych sektorowych. Nawet jeżeli dane za 2022 r. były dostępne, Komisja stwierdziła, że zawierają one dane przedsiębiorstw z większego sektora. W motywie 84 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia wyjaśniono szczegółowo, że dane te wykorzystano początkowo ze względu na brak dokładniejszych informacji. Dane finansowe przedsiębiorstwa produkującego produkt objęty postępowaniem stanowiły jej zdaniem lepszy wskaźnik zastępczy do celów ustalenia poziomu referencyjnego. Komisja stwierdziła, że argument, iż dane finansowe przedsiębiorstwa Pelit Arslan powinny zostać odrzucone w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie uznano ich za właściwe w dochodzeniu w sprawie wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych, jest bezpodstawne – dochodzenie w sprawie wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych związane było z danymi za rok budżetowy 2023, a nie z danymi z 2024 r., które uwzględniono w obecnym dochodzeniu.
- (145) Po drugie, Komisja uznała za nieuzasadniony argument PTIA, że przedsiębiorstwo Pelit Arslan wytwarzało różne produkty. Jak wskazał skarżący, strony internetowe, które PTIA wymienił w swojej uwadze, dotyczyły działalności grupy, do której należy Pelit Arslan, oraz innych przedsiębiorstw do niej należących. Fakt, że sprawozdania finansowe dotyczą produkcji sklejk, jest również wymieniony w sprawozdaniach finansowych udostępnionych za pośrednictwem bazy danych Dun&Bradstreet.
- (146) Komisja uznała również za nieuzasadniony argument PTIA dotyczący poziomu zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Jak wskazał skarżący, był on w dużej mierze zgodny z danymi sektorowymi, które obejmowały produkcję produktów o ogólnie niższej wartości. Fakt, że niektóre sklejk mogły być tańsze niż inne produkty z drewna, był ogólnym argumentem i sam w sobie nie stanowił dowodu na to, że wskazane poziomy odniesienia były zbyt wysokie. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (147) Jeśli chodzi o argument dotyczący wysokich kosztów finansowych w Turcji, Komisja zwróciła uwagę, że koszty takie nie zostały uwzględnione. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

Wnioski

- (148) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że dane finansowe Pelit Arslan stanowiły odpowiednią wartość odniesienia dla ustalenia poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.

3.2.4.5. Obliczenia

- (149) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło, że Komisja podwójnie policzyła koszty transportu, ponieważ przy ustalaniu wartości odniesienia dla czynników produkcji uwzględniono koszty takie jak transport krajowy w państwach wywozu, a także transport morski i ubezpieczenie, oraz że Komisja dodała również koszty transportu do ponownie obliczonych kosztów produkcji.

⁽⁸⁶⁾ <https://www.peliparke.com/en>.

⁽⁸⁷⁾ <https://turanlargroup.com/sirket-detay.php?slug=vezirkopru-orman-urunler-ve-kagit-san-as&id=6>.

- (150) Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood argumentowało również, że gdyby Komisja miała dodać koszty transportu, powinna dodać rzeczywiste zgłoszone koszty transportu, a nie zwiększyć wartości stosownie do relacji kosztów transportu do rzeczywistej ceny nabycia materiału do produkcji zgłoszonej przez Jiangshan Wood. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood argumentowało, że Komisja uznała koszty te za wiarygodne, ponieważ wykorzystwała ona również dane chińskiego przedsiębiorstwa handlowego Pizhou Ouyme do ustalenia wartości CIF. Zdaniem przedsiębiorstwa Jiangshan Wood w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie wykazano, że koszty transportu w Chinach były znacząco zniekształcone w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, a zatem gdyby Komisja miała dodać koszty transportu do kosztu wartości odniesienia, powinna wykorzystać rzeczywiste koszty transportu.
- (151) Komisja wyjaśniła, że koszty transportu, które dodano do ceny referencyjnej, były kosztami transportu na poziomie CIF lub FOB, a zatem obejmowały koszty dostawy do granicy reprezentatywnego kraju. Koszty te nie obejmowały jednak transportu krajowego. Z uwagi na fakt, że zgodnie z metodyką zastosowaną na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna powinna odzwierciedlać niezniekształconą cenę surowców w reprezentatywnym kraju, w tym przypadku w Turcji, to powinna odzwierciedlać cenę, jaką producent zapłaciłby w Turcji za surowiec dostarczony do zakładu. W związku z tym Komisja dodała do wartości odniesienia koszty krajowego transportu surowca. Zatem koszty transportu nie zostały policzone podwójnie; wartość odniesienia obejmowała koszty transportu do granicy reprezentatywnego kraju, a koszty transportu dodane przy konstruowaniu wartości normalnej stanowiły koszty transportu krajowego.
- (152) Komisja wyjaśniła ponadto, że koszty transportu zgłoszone przez przedsiębiorstwo Jiangshan Wood wykorzystano w ujęciu jako odsetek rzeczywistej ceny nabycia materiału do produkcji zgłoszonej przez Jiangshan Wood, jak opisano w motywie 222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W toku dochodzenia ustalono już istnienie znaczących zakłóceń w Chinach i ich systemowy charakter. Komisja uznała, że zakłócenia w równym stopniu wpłynęły na koszty transportu. W związku z tym istniały podstawy, aby wykorzystać stosunek surowca producenta eksportującego do zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezniekształconych kosztów transportu surowców przy dostawie do fabryki przedsiębiorstwa. Komisja odrzuciła zatem argument, że powinna wykorzystać rzeczywiste koszty transportu.
- (153) Wobec braku innych uwag dotyczących kwestii związanych z obliczeniami Komisja potwierdziła motyw 224 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.3. Cena eksportowa

- (154) Ze względu na brak innych uwag dotyczących obliczenia ceny eksportowej Komisja potwierdziła motyw 235 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.4. Porównanie

- (155) Jak wyjaśniono w motywach 236–237 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wartość CIF ustalona jako mianownik do obliczenia dumpingu została oparta na cenie *ex-works* przedsiębiorstwa Jiangshan Wood, do której Komisja dodała koszty transportu morskiego, a także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (motyw 237), aby ustalić te dostosowania w celu przeliczenia ceny *ex-works* na wartość CIF, Komisja wykorzystwała publicznie dostępne informacje (wskaźnik World Container Index firmy Drewry) dotyczące transportu morskiego oraz sprawozdanie finansowe jednego z niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych dostarczone przez przedsiębiorstwo Jiangshan Wood.
- (156) Komisja zwróciła się do niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych przedsiębiorstwa Jiangshan Wood o współpracę i dostarczenie rzeczywistych danych dotyczących kosztów transportu morskiego, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Dane dostarczyło następujących pięć przedsiębiorstw handlowych: Jiangsu Sainty Land-up Pro-trading Co., Ltd, Lianyungang Yuntai International Co., Ltd., Pizhou Ouyme Import & Export Trade Co., Ltd., Sumec International Technology Co., Ltd. i Shanghai Fanhong Commerce Co., Ltd. Analiza informacji przekazanych przez przedsiębiorstwa handlowe była spójna z kosztami ustalonym przez Komisję na etapie tymczasowym. Komisja potwierdziła zatem wartości CIF określone w ujawnionych tymczasowych ustaleniach.
- (157) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangshan Wood stwierdziło, że bardziej odpowiednią wartością odniesienia do ustalenia wartości CIF byłoby obliczenie kwoty marży w odniesieniu do zaangażowania przedsiębiorstw handlowych na podstawie ich danych. Przedsiębiorstwo Jiangshan Wood argumentowało, że wynika to z faktu, iż nie było jasne, według jakich międzynarodowych reguł handlu przedsiębiorstwa handlowe, w szczególności Pizhou Oyeme, sprzedawały produkt objęty postępowaniem do Unii.

- (158) Komisja wyjaśniła, że koszty odnośnych przedsiębiorstw handlowych ponad cenę *ex-works* Jiangshan Wood ustalono na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorstwa handlowe, obejmujących prawie 90 % wielkości i wartości sprzedaży Jiangshan Wood do Unii, oraz że wzięła pod uwagę poszczególne międzynarodowe reguły handlu. Metodę tę uznano więc za odpowiednią i wiarygodną. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (159) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła ustalenia zawarte w motywach 236–237 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.5. Marginesy dumpingu

3.5.1. Indywidualny margines dumpingu dla Jiangshan Wood

- (160) W następstwie argumentów zainteresowanych stron wyszczególnionych w sekcji 3 Komisja dokonała przeglądu indywidualnego marginesu dumpingu dla przedsiębiorstwa Jiangshan Wood. Ostateczny margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Pizhou Jiangshan Wood Co., Ltd	43,3

3.5.2. Margines dumpingu dla całego pozostałego przywozu

3.5.2.1. Metoda obliczania marginesu dumpingu dla całego pozostałego przywozu

- (161) Jak wspomniano w sekcji 1.7, stowarzyszenie producentów eksportujących, pewna liczba współpracujących producentów eksportujących i CNFPIA zakwestionowały decyzję o rezygnacji z kontroli wyrwykowej oraz fakt, że Komisja ustaliła w konsekwencji tylko jeden margines dla całego przywozu, z wyjątkiem przedsiębiorstwa Jiangshan Wood, dla którego obliczono indywidualny margines dumpingu. Strony te zwróciły się do Komisji o ponowne obliczenie rezydualnego cła antydumpingowego, wyłącznie na podstawie marginesu dumpingu przedsiębiorstwa Jiangshan Wood. CNFPIA stwierdziło w szczególności, że niesprawiedliwe i nieuzasadnione jest to, że nieobjęci próbą producenci eksportujący, którzy złożyli formularze kontroli wyrwykowej w wyznaczonym terminie, mają podlegać takiemu samemu cłu jak przedsiębiorstwa niewspółpracujące. Jego zdaniem producenci eksportujący nieobjęci próbą, którzy terminowo złożyli formularze kontroli wyrwykowej, powinni być zostać objęci takim samym cłem antydumpingowym jak Jiangshan Wood. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ponownie przedstawiło ten sam argument. CNFPIA zwróciło się również do Komisji o ujawnienie wykazu nieobjętych próbą producentów eksportujących, którzy terminowo złożyli formularze kontroli wyrwykowej, oraz o ujawnienie szczegółowych obliczeń cła dla „całego pozostałego przywozu”, aby CNFPIA mogło przedstawić uwagi. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA stwierdził również, że każde przedsiębiorstwo, które wypełniło formularz kontroli wyrwykowej, powinno zostać wymienione w odrębnym załączniku, w przeciwnym razie jego prawo do obrony w celu zakwestionowania ustaleń Komisji przed sądami UE zostanie ograniczone.
- (162) Komisja przypomniła, że celem nieustalenia cła rezydualnego na podstawie marginesu dumpingu jedynej strony współpracującej początkowo objętej próbą nie było ukaranie współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, lecz raczej ustanowienie cła na podstawie najlepszych dostępnych danych, biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony przedsiębiorstw początkowo objętych próbą. Komisja nie zgodziła się z argumentem, że stawka celna dla współpracujących producentów nieobjętych próbą powinna być zostać ustalona na podstawie stawki celnej dla Jiangshan Wood. Ustalenie marginesu dumpingu dla całego przywozu wyłącznie na podstawie danych jednego przedsiębiorstwa mogłoby nie prowadzić do określenia reprezentatywnego marginesu dumpingu, ponieważ w tej konkretnej sprawie wywóz przedsiębiorstwa Jiangshan Wood do Unii stanowił jedynie około 5 % całego wywozu do Unii. Różni się to od sytuacji, gdy margines dumpingu dla współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą opiera się na próbie, która jest wystarczająco reprezentatywna. W tym przypadku zrezygnowano z kontroli wyrwykowej, w związku z czym nie można było obliczyć średniego cła dla współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą.
- (163) Komisja przypomniła ponadto, że jeśli chodzi o cenę eksportową, cło rezydualne opierało się już na danych wszystkich producentów eksportujących, ponieważ ceny eksportowe bazowały na statystykach Eurostatu. Jeśli chodzi o wartość normalną, wykorzystano dane przedsiębiorstwa Jiangshan. Zatem Komisja uznała to za rozsądną i dokładną metodę obliczania rezydualnego cła antydumpingowego i w związku z tym odrzuciła ten argument.

- (164) W odniesieniu do wniosku o ujawnienie wykazu przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą Komisja przypomniała, że odpowiedzi przedsiębiorstw w ramach kontroli wrywkowej można znaleźć w aktach udostępnionych do wglądu. Wykaz przedsiębiorstw byłby częścią rozporządzenia jedynie w przypadku, gdyby przedsiębiorstwa te otrzymały indywidualny kod TARIC i stawkę celną, co nie miało miejsca. Ponadto fakt, że przedsiębiorstwa nie zostały wymienione w odrębnym załączniku, nie miał wpływu na prawo przedsiębiorstw do zakwestionowania ustaleń Komisji przed sądami Unii. Komisja nie zgodziła się zatem z twierdzeniem, że powinna ujawnić szczegółowy wykaz współpracujących producentów nieobjętych próbą.
- (165) W odniesieniu do obliczeń Komisja uznała, że nie można ich ujawnić, ponieważ oparto je na wartości normalnej Jiangshan Wood. Ich upublicznienie ujawniłoby zatem dane poufne tego przedsiębiorstwa. Komisja podkreśliła jednak, że metoda ustalania poziomu cła dla całego pozostałego przywozu została wystarczająco szczegółowo przedstawiona w sekcji 3.5 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, co umożliwiło stronom przedstawienie uwag. Komisja odrzuciła zatem argument, że należało ujawnić szczegółowe obliczenie cła dla całego pozostałego przywozu.
- (166) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Saintland Wood stwierdziło, że ustanowienie dwóch poziomów cła antydumpingowego – jednego dla Jiangshan Wood i drugiego dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw – nie jest uzasadnione oraz że Komisja powinna raczej uznać, że przedsiębiorstwa niewspółpracujące zachowywały się jak Jiangshan Wood. Wspomniało, że mimo iż niektóre przedsiębiorstwa nie były niechętne do współpracy, zostały one objęte środkami represyjnymi.
- (167) Komisja przypomniała najpierw, że cło rezydualne nie miało wywierać niesprawiedliwego wpływu. W sytuacji braku współpracy Komisja nie miała innego wyboru, jak tylko oprzeć swoje ustalenia na „dostępnych faktach”, a w tym konkretnym przypadku cło odzwierciedlało cenę eksportową wszystkich producentów, którzy nie współpracowali, a zatem metoda ta odzwierciedlała ich zachowanie dokładniej, niż gdyby cło opierało się wyłącznie na danych dotyczących Jiangshan Wood. Komisja przypomniała, że zostało to szczegółowo wyjaśnione powyżej w sekcji 1.6.2. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

3.5.2.2. Uwagi dotyczące poziomu marginesu dumpingu i ustalenia ceny eksportowej

- (168) Skarżący twierdził, że margines dumpingu zarówno Jiangshan Wood, jak i pozostałych producentów w Chinach był bardzo niski, biorąc pod uwagę stwierdzone w Chinach zakłócenia na rynku w sektorze sklejk oraz powszechnie dostępne bardzo niskie poziomy cen chińskiego przywozu do Unii. Skarżący argumentował, że marginesy dumpingu były również znacznie niższe w porównaniu z poziomami usuwającymi szkodę ustalonymi przez Komisję. W związku z tym poziomy cel tymczasowych nie były wystarczające, aby wyrównać warunki działania i umożliwić poprawę sytuacji producentów unijnych po istotnej szkodzie. Skarżący twierdził również, że ze względu na bardzo niski poziom współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących Komisja powinna wykorzystać szeroki margines swobody, jakim dysponuje w sprawach dotyczących ochrony handlu, i zastosować najwyższe możliwe cło antydumpingowe w odniesieniu do wszystkich innych niewspółpracujących chińskich producentów.
- (169) Skarżący twierdził również, że na podstawie informacji zawartych w aktach udostępnionych do wglądu (takich jak formularz kontroli wrywkowej lub uwagi dotyczące czynników produkcji) przedsiębiorstwo Jiangshan Wood eksportuje głównie sklejki z drewna topolowego, która była zdecydowanie najtańszą sklejką z drewna twardego w porównaniu z innymi rodzajami sklejk. Komisja zwróciła uwagę na fakt, że cenę eksportową ustalono przede wszystkim na podstawie całego przywozu do Unii, który obejmuje tańszą sklejki z drewna topolowego, ale również droższą – z drewna eukaliptusowego i brzoźowego. Skarżący przedstawił różnice cen na podstawie danych Eurostatu wykazujących różnicę cenową. W związku z tym zwrócił się do Komisji o zmianę podejścia polegającą na dostosowaniu ceny eksportowej i wykorzystaniu wyłącznie ceny eksportowej sklejk z drewna topolowego, ponieważ jego zdaniem metoda ta lepiej odzwierciedlałaby praktyki dumpingowe eksporterów niewspółpracujących.
- (170) Wbrew twierdzeniom skarżącego przedsiębiorstwo Jiangshan Wood dokonywało wywozu do Unii nie tylko sklejk z drewna topolowego, lecz także innych, droższych rodzajów sklejk, takich jak sklejka z drewna eukaliptusowego i brzoźowego. Oparcie ceny eksportowej wyłącznie na wywozie sklejk z drewna topolowego nie było zatem uzasadnione, ponieważ inne, droższe rodzaje sklejk miały wystarczający udział w wywozie Jiangshan Wood. Te udziały sklejk z drewna topolowego i innych, droższych rodzajów drewna wywożonej przez Jiangshan Wood były porównywalne z udziałami w przywozie sklejk z drewna twardego do Unii z ChRL ogółem, co potwierdziło, że wykorzystanie danych statystycznych Eurostatu do ustalenia ceny eksportowej w tym przypadku było rozsądne i właściwe. Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że metoda zastosowana przez nią do ustalenia marginesu dumpingu dla całego pozostałego przywozu nie prowadziła do żadnej asymetrii oraz była prawidłowa i rozsądna. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.5.2.3. Ostateczny margines dumpingu dla całego pozostałego przywozu

- (171) Po korekcie wartości normalnej przedsiębiorstwa Jiangshan Wood, jak opisano w sekcji 3.2, ostateczny margines dumpingu dla całego pozostałego przywozu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, jest następujący:

	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Cały pozostały przywóz	86,8

4. SZKODA

- (172) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA wskazał, że w motywie 247 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja oparła się na danych z kwestionariusza makroekonomicznego przekazanego przez Europejską Federację Producentów Paneli („EPF”) i nie wskazała przy tym źródeł danych.
- (173) Komisja odesłała PTIA do publicznej wersji odpowiedzi⁽⁸⁸⁾ na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym, w której odniesiono się do informacji poufnych od EPF. Odpowiedzi EPF na pytania zawarte w kwestionariuszu zweryfikowano, a sprawozdanie udostępniono w aktach publicznych⁽⁸⁹⁾.
- (174) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zwrócił się do Komisji o wyraźne wskazanie, które przedsiębiorstwa objęto pojęciem „skarżący”.
- (175) Komisja zdefiniowała pojęcie „skarżący” w motywie 2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (176) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że analiza szkody była błędna, ponieważ nie zawierała analizy w podziale na gatunki drewna twardego.
- (177) Argument ten odrzucono na podstawie tego, że w świetle definicji produktu objętego postępowaniem – zob. motywy 45 i 46 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – odrębna analiza szkody dla poszczególnych gatunków nie była uzasadniona. Ponadto zarówno w analizie szkody, jak i w analizie dumpingu uwzględniono najważniejsze gatunki, tj. drewno topolowe, brzoźowe i eukaliptusowe.
- (178) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA powtórzył, że uniemożliwiono mu dogłębną i merytoryczną analizę skargi ze względu na nadmierne i nieuzasadnione zachowanie poufności. Agregacja wskaźników szkody dotyczących dziewięciu skarżących była nieuzasadniona, ponieważ umożliwiło PTIA zaobserwowanie tendencji, ale uniemożliwiło weryfikację danych w poszczególnych latach lub sprawdzenie wskaźników szkody pod kątem spójności. PTIA stwierdził, że nie spełniono obiektywnego standardu prawnego dotyczącego poufnego traktowania wskaźników szkody.
- (179) Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywie 13. Skarga zawierała wystarczające dowody dotyczące czynników szkody, które były racjonalnie dostępne. Ujawnienie tych danych w aktach udostępnionych do wglądu w formacie zagregowanym zapewniło odpowiednią równowagę między prawem skarżącego do poufnego traktowania informacji a prawem zainteresowanych stron do obrony. Dane umożliwiły analizę tendencji w zakresie wskaźników szkody, która dostarczyła wystarczających dowodów do stwierdzenia szkody na etapie wszczęcia postępowania bez zagłębiania się w sprawę. Komisja zauważyła, że ustalenie istnienia szkody bez zagłębiania się w sprawę na etapie wszczęcia postępowania zostało potwierdzone zarówno na etapie tymczasowym, jak i ostatecznym etapie dochodzenia.
- (180) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA stwierdził, że gdyby Komisja nadal uważała, że definicja produktu jest prawidłowa i spójna ze sprawą dotyczącą przywozu sklejki z drewna brzoźowego z Rosji, należałoby przeprowadzić analizę szkody z podziałem na segmenty.

⁽⁸⁸⁾ Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym są dostępne w t24.011339 w aktach publicznych.

⁽⁸⁹⁾ t25.00938.

- (181) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ PTIA nie określiła dokładnych segmentów, które miałyby być analizowane oddzielnie, ani nie przedstawiła dowodów na ich istnienie i na wyraźne granice między nimi. W tym względzie odniesienie do wyroku Sądu w sprawie dotyczącej sklejk z drewna brzoźowego z Rosji, w którym wyróżniono drewno topolowe, brzoźowe i bukowe jako gatunki drewna wykorzystywane do forniru frontowego, nie zostało uznane za wystarczające lub odpowiednio precyzyjne. Ponadto w motywach 53, 64, 74 i 242 Komisja stwierdziła, że sklejka z drewna brzoźowego i sklejka z drewna eukaliptusowego, a także sklejka z drewna eukaliptusowego i sklejka z drewna bukowego są zamiennie, a zatem istnieje konkurencja między tymi produktami sąsiednimi. Te szczegółowe ustalenia nie zostały zakwestionowane przez zainteresowane strony. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

4.1. Definicja przemysłu Unii

- (182) Wobec braku uwag dotyczących definicji przemysłu Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 246–247 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (183) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 248–250 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (184) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących, czyli stowarzyszenie *ad hoc* chińskich producentów, argumentowało, że spadek cen importowych przywozu z Chin w 2023 r. i w OD powinien być doprowadzić do znacznego wzrostu przywozu. Zamiast tego wielkość przywozu z Chin w 2023 r. spadła w porównaniu z rokiem poprzednim, czyli 2022 r., a w OD wzrosła jedynie nieznacznie.
- (185) Argument ten odrzucono, ponieważ na wielkość przywozu wpływało kilka innych czynników niż tylko ceny. W 2022 r. takimi czynnikami były usunięcie rosyjskiej i białoruskiej sklejk z rynku unijnego z powodu sankcji oraz oczekiwania dotyczące odbudowy gospodarczej po pandemii COVID-19, wskutek czego zamówienia znacznie wzrosły. Czynniki te zwiększyły ilość przywozu z Chin w 2022 r. Wpływ tych czynników był jednak mniej wyraźny w kolejnych latach, w związku z czym przywóz najpierw zmniejszył się w 2023 r., a następnie ponownie wzrósł w OD.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (186) Wobec braku uwag dotyczących cen przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 258–260 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (187) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zakwestionował reprezentatywność obliczeń podcięcia cenowego i zaniżania cen, argumentując, że przywożonej sklejk powlekanej z drewna eukaliptusowego nie można porównać z produkcją przemysłu Unii i należy ją wyłączyć z zakresu produktu, jak wyjaśniono i omówiono w sekcji 2.1.2. PTIA zwrócił się do Komisji, by w wypadku odrzucenia wniosku o wyłączenie z zakresu produktu zapewniła ona uczciwe porównanie poprzez uwzględnienie w obliczeniach różnicy cenowej między produktami o cechach konstrukcyjnych a produktami o cechach innych niż konstrukcyjne.
- (188) Komisja ustaliła, że przeważająca większość sklejk powlekanej z drewna twardego przywożonej z ChRL była z drewna topolowego i eukaliptusowego, podczas gdy skarżący producenci unijni objęci próbą produkowali sklejkę powlekaną z drewna twardego, wykorzystując głównie drewno brzoźowe. Różnica w cenie uzyskanego produktu wynikała z różnic w cenie wykorzystanego surowca. W związku z tym Komisja dokonała korekty jakości, na podstawie różnicy w cenie między średnią ceną zakupu kłód topoli i brzozy płaconą w OD w UE, aby wymiennie porównać odpowiednie rodzaje sklejk powlekanej z drewna twardego produkowanej przez przemysł Unii i przywożonej z ChRL. Wynikiem tej korekty był spadek marginesu podcięcia cenowego z 46,3 % do 32,3 % i marginesu zaniżania cen z 144,37 % do 93,16 % w przypadku Jiangshan Wood oraz odpowiadający mu spadek z 192,7 % do 185,9 % w odniesieniu do całego pozostałego przywozu z ChRL.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (189) Wobec braku uwag dotyczących uwag ogólnych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 264–268 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (190) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących argumentowała, że moce produkcyjne utrzymywały się na stałym poziomie i że spadek produkcji o 11 % w okresie badanym był normalny.
- (191) Argument ten odrzucono, ponieważ spadek wielkości produkcji przemysłu Unii o 11 % od 2021 r. do OD, zwłaszcza w świetle luki rynkowej powstałej w wyniku sankcji nałożonych na Rosję i Białoruś, był szkodliwy dla przemysłu Unii.
- (192) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii było stabilne.
- (193) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ wykorzystanie mocy produkcyjnych od 2021 r. do OD spadło o 9 %.
- (194) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że błędne było uznanie przez Komisję w motywie 270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przemysł Unii mógł zwiększyć moce produkcyjne, aby częściowo wypełnić lukę rynkową powstałą w wyniku wprowadzenia w 2022 r. zakazu przywozu sklejki z drewna twardego z Rosji i Białorusi.
- (195) Po wprowadzeniu zakazu dotyczącego rosyjskiej i białoruskiej sklejki z drewna twardego unijny przemysł sklejki, który dysponował dużymi wolnymi mocami produkcyjnymi, miał uzasadnione oczekiwanie, że popyt na sklejkę z drewna twardego może przesunąć się na wytwarzane przez niego produkty. Zamiast tego, przynajmniej częściowo, popyt ten został zaspokojony przez wyrządzający szkodę przywóz z Chin po cenach dumpingowych. Kwestionowana przez PTIA dostępność surowca na potrzeby takiego zwiększenia nie uwzględnia zbiorów z plantacji rezerwowych oraz handlu kłodami i fornirem.
- (196) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zauważył, że wykorzystanie mocy produkcyjnych na poziomie 66 % było realistyczne dla przemysłu Unii. Ponadto pewna liczba współpracujących producentów eksportujących argumentowała, że wykorzystanie mocy produkcyjnych było niskie już na początku okresu badanego, w 2021 r. W związku z tym późniejszy spadek nie można było przypisać przywózowi z Chin, lecz ogólnemu brakowi fachowej wiedzy biznesowej w przemyśle Unii.
- (197) Komisja odrzuciła powyższe argumenty, które nie zostały poparte żadnymi dowodami.

4.4.2.2. Ilość sprzedaży i udział w rynku

- (198) Wobec braku uwag dotyczących ilości sprzedaży potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 273–275 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (199) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA zauważył, że udział przemysłu Unii w rynku wzrósł. Argumentował, że przedstawione w motywie 276 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyjaśnienie, zgodnie z którym wyłączenie z rynku unijnego rosyjskich i białoruskich produktów ze sklejki z drewna twardego doprowadziło do spadku konsumpcji, było nielogiczne, ponieważ sklepka rosyjska nadal w nielegalny sposób trafiała na rynek unijny, o czym świadczą wnioski z dochodzenia w sprawie obejścia środków dotyczących sklejki z brzoźowego drewna twardego pochodzącej z Kazachstanu i Turcji⁽⁹⁰⁾ („dochodzenie w sprawie obejścia środków”). PTIA dodał, że spadek konsumpcji był raczej związany z unormowaniem się popytu w następstwie poprawy koniunktury gospodarczej po pandemii COVID-19.

⁽⁹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1287 z dnia 13 maja 2024 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/1930 wobec przywozu sklejki z drewna brzoźowego pochodzącej z Rosji na przywóz sklejki z drewna brzoźowego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Turcji i Kazachstanu (Dz.U. L, 2024/1287, 14.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1287/oj).

(200) Argument ten odrzucono, ponieważ w toku dochodzenia w sprawie obejścia środków znaleziono dowody na to, że w okresie od lipca 2022 r. do czerwca 2023 r. przywieziono przez Kazachstan i Turcję 1 30 900 m³ rosyjskiej sklejki z drewna twardego, co stanowiło mniej niż 10 % ilości przywozu z Rosji i Białorusi w 2021 r., tj. w ostatnim roku przed wprowadzeniem sankcji. W związku z tym jeśli nastąpiło przesunięcie importu z Rosji i Białorusi na dostawy z Kazachstanu i Turcji, było ono jedynie ograniczone.

(201) W każdym razie sprzedaż przemysłu Unii między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem spadła o 12 %, czyli ponad 165 000 m³, podczas gdy przywóz z ChRL w tym samym okresie wzrósł o 16 %, czyli ponad 100 000 m³. Udział przemysłu Unii w rynku wzrósł o 25 % między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem, a udział przywozu z Chin w tym samym okresie zwiększył się o 67 %. Na tej podstawie argument ten odrzucono.

4.4.2.3. Wzrost

(202) Wobec braku uwag dotyczących wzrostu potwierdzono ustalenia przedstawione w motywie 278 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(203) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących argumentowała, że poziom zatrudnienia w przemyśle Unii był stabilny, a jego wydajność wykazywała pozytywne zmiany.

(204) Argumenty te odrzucono, ponieważ spadek zatrudnienia o 2 %, spadek wielkości produkcji o 11 % i spadek wydajności o 9 % świadczą o pogorszeniu sytuacji przemysłu Unii, a nie sygnalizują stabilności czy poprawy, jak twierdzi pewna liczba współpracujących producentów eksportujących. Komisja przypomniała również, że jej analiza szkody nie była jedynie statyczna i nie polegała wyłącznie na porównaniu punktów końcowych, ale miała również charakter dynamiczny i objęła także analizę tendencji pomiędzy punktami końcowymi. W omawianym przypadku dynamiczna analiza danych dotyczących zatrudnienia, wielkości produkcji i wydajności potwierdziła istnienie istotnej szkody.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(205) Wobec braku uwag dotyczących wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 283–284 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(206) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA podkreślił, że znaczny wzrost unijnych cen sprzedaży między 2021 r. a 2023 r. świadczył o braku szkody dla przemysłu Unii.

(207) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ wzrost ceny sprzedaży został zrównoważony przez znaczny wzrost kosztów produkcji. Zaniżanie cen spowodowane przywozem doprowadziło do utraty rentowności przez przemysł Unii, co świadczy o istotnej szkodzie. Ponadto Komisja uznała również, że wnioski dotyczące ogólnej sytuacji przemysłu Unii nie powinny opierać się na pewnych wskaźnikach szkody rozpatrywanych oddzielnie, lecz na ocenie zmian całego zestawu wskaźników szkody w okresie badanym.

4.4.3.2. Koszty pracy

(208) Wobec braku uwag dotyczących kosztów pracy potwierdzono informacje przedstawione w motywach 289 i 290 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3.3. Zapasy

(209) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że wzrost poziomu zapasów należy uznać za nieistotny, ponieważ poziom zapasów wyrażony jako odsetek produkcji zwiększył się jedynie z 1,74 % w 2021 r. do 2,43 % w OD.

- (210) Komisja zauważyła, że PTIA nie zakwestionował tego, że doszło do wzrostu zapasów zarówno w ujęciu względnym, jak i bezwzględnym, zgodnie z oceną Komisji. Odsetek zapasów niesprzedanej sklejki z drewna twardego wynoszący w OD 2,43 %, określony przez PTIA jako „nieistotny”, stanowił w ujęciu realnym 44 504 m³ produktu objętego dochodzeniem, tj. więcej niż ilość sklejki z drewna brzozonego z Rosji, którą – jak ustalono w toku dochodzenia w sprawie obejścia środków – obchodząc środki, przywieziono przez Turcję. Ponadto każdy wzrost zapasów stanowi dla posiadacza koszt, który trzeba sfinansować. Komisja odrzuciła ten argument.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (211) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA wyraził obawy dotyczące reprezentatywności rentowności przedsiębiorstw objętych próbą. Wskazał pewnych producentów sklejki z drewna brzozonego, którzy odnotowali w okresie badanym dobre wyniki. PTIA argumentował, że nie był w stanie wypowiedzieć się na temat tego, na które gatunki drewna środki będą miały większy wpływ, ponieważ Komisja nie przeprowadziła analizy w podziale na segmenty.
- (212) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ rentowność przemysłu Unii oceniono, badając należycie dobraną reprezentatywną próbę producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem. Zainteresowane strony nie zakwestionowały jej reprezentatywności na etapie kontroli weryfikacyjnej. Ponadto producenci unijni, w tym producenci, o których wspomina PTIA, nie wytwarzali wyłącznie produktu objętego dochodzeniem, w związku z czym zakres dochodzenia był węższy niż ich opublikowane wyniki finansowe. W motywie 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja ustaliła, że podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne sklejki wytworzonej ze wszystkich gatunków drewna twardego były takie same i stanowiły one jedną kategorię produktu, co sprawiało, że analiza w podziale na segmenty była zbędna. PTIA zakwestionował ustalenia dotyczące podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych sklejki z drewna twardego różnych gatunków na podstawie ustaleń i orzeczenia Sądu w sprawie rosyjskiej sklejki z drewna brzozonego, co jednak odrzucono w motywach 55 i 56 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywie 52 powyżej. Na tej podstawie argument ten odrzucono.
- (213) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że ceny unijne nie były zaniżone, a problemy z rentownością wynikały ze wzrostu kosztów produkcji. PTIA argumentował, że ceny sprzedaży przemysłu Unii wzrosły w OD stosownie do realiów rynkowych, co doprowadziło do utraty rentowności, oraz że wielkość sprzedaży w Unii odpowiadała ogólnemu spadkowi konsumpcji. PTIA twierdził, że Komisja popełniła błąd, przypisując spadek konsumpcji zakazowi przywozu sklejki z Rosji i Białorusi, ponieważ dochodzenie w sprawie obejścia środków wykazało, że rosyjska sklejka z drewna brzozonego nadal trafiała na rynek unijny.
- (214) Wobec braku nowych dowodów Komisja podtrzymała swoje ustalenia zawarte w motywach 285–288 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument dotyczący spadku konsumpcji omówiono w motywie 200.
- (215) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że nie istnieje wartość odniesienia dla inwestycji świadcząca o dobrej kondycji przemysłu i że przemysł sklejki z drewna twardego nie jest kapitałochłonny, oraz zauważył, że inwestycje między 2023 r. a OD wzrosły o 8 %.
- (216) Komisja podtrzymała zawarte w motywie 296 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ustalenie, zgodnie z którym inwestycje przemysłu Unii w okresie badanym spadły o 31 %. Istnienie wartości odniesienia i kapitałochłonność przemysłu sklejki z drewna twardego były nieistotne, ponieważ tych wskaźników szkody nie analizowano oddzielnie, lecz jako część szerszej analizy wskaźników istotnej szkody, co oznacza, że nawet bez wartości odniesienia lub oceny kapitałochłonności przemysłu tendencja spadku inwestycji raczej potwierdzała istnienie istotnej szkody niż jej zaprzeczala.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (217) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że z powodów omówionych powyżej wskaźniki szkody nie potwierdzają tymczasowego wniosku Komisji, zgodnie z którym przemysł Unii poniósł szkodę.

- (218) Do twierdzeń PTA dotyczących szeregu wskaźników szkody Komisja odniosła się powyżej, zob. motywy 172–177, 187–188, 192–196, 199, 200, 206–207 oraz 209–210. Z wyjątkiem uwagi dotyczącej podcięcia cenowego argumenty PTIA odrzucono. Ponownie obliczone marginesy podcięcia cenowego pozostały jednak wysokie, zob. motyw 188.
- (219) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (220) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że Komisja nie oceniła odpowiednio wpływu wzrostu wielkości przywozu oraz że w 2023 r. ani w OD nie nastąpił znaczny wzrost wielkości przywozu z Chin w relacji do konsumpcji czy wielkości produkcji. Przywóz osiągnął szczytowy poziom w 2022 r., przy wzroście o 32 %, ale w 2023 r. i OD był, odpowiednio, tylko o 11 % i 16 % wyższy niż w 2021 r. PTIA zakwestionował stwierdzenie zawarte w motywie 324 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym chińscy producenci „nieustannie [zwiększali] wielkość przywozu po znacząco niższych cenach”.
- (221) Oceniając wielkość przywozu i jego wpływ na ceny, Komisja stwierdziła, że po znaczącym wzroście wielkości przywozu w 2022 r. nastąpił bardziej umiarkowany wzrost w 2023 r. i w OD w porównaniu z 2021 r., przy gwałtownie spadających cenach. Tendencje te w dalszym ciągu wskazywały jednak na istnienie związku przyczynowego między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Przywóz sklejki z drewna twardego z Chin w relacji do konsumpcji w Unii wzrósł z 18 % w 2021 r. do 26 % w 2022 r. i 29 % w 2023 r., po czym ponownie wzrósł do 31 % w OD. W relacji do produkcji unijnej odsetek przywozu z Chin wyniósł 37 % w 2021 r. i wzrósł do 49 %, 44 % i 48 %, odpowiednio, w 2022 r., 2023 r. i OD. Argument ten został zatem odrzucony.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

- (222) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że bardziej znaczący wzrost kosztów produkcji przemysłu Unii w stosunku do jego ceny sprzedaży wynikał z nadzwyczajnych zdarzeń, takich jak wzrost kosztów surowców, wojna w Ukrainie i wynikający z niej kryzys energetyczny.
- (223) Komisja ustaliła, że w 2022 r. przemysł Unii był w stanie podnieść ceny powyżej kosztów produkcji. Po tym wzroście ceny sprzedaży jednak spadły i pozostawały poniżej poziomu kosztów produkcji. Koszty produkcji w 2023 r. i w OD utrzymywały się na stałym poziomie. Czynnikiem, który wpływał na ceny przemysłu Unii, była rosnąca wielkość i spadająca cena przywozu z Chin. Na tej podstawie Komisja podtrzymała swój wniosek, że przywóz z Chin powodował szkodę dla przemysłu Unii.
- (224) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń pewna liczba współpracujących producentów eksportujących argumentowała, że spadek cen importowych nie miał wpływu na ceny sprzedaży przemysłu Unii, ponieważ gdy w 2023 r. ceny importowe znacznie spadły, przemysł Unii był w stanie podnieść ceny.
- (225) Jak już wskazano w motywach 306 i 307 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, spadek cen przywozu z Chin uniemożliwił przemysłowi Unii podniesienie cen powyżej kosztów produkcji. Komisja stwierdziła, że argument pewnej liczby współpracujących producentów eksportujących, zamiast wykazać brak związku przyczynowego, świadczy o tym, że w sytuacji rosnących kosztów produkcji i spadku cen importowych przemysł Unii próbował podnieść ceny do zrównoważonego poziomu, ale nie udało mu się to, właśnie z powodu taniego przywozu.

- (226) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, aby wykazać rzekomy brak związku przyczynowego, PTIA odniósł się do danych o kosztach produkcji pochodzących ze sprawy dotyczącej przywozu sklejki z drewna brzoźowego z Rosji ⁽⁹¹⁾, w ramach której próbą objęto jednego z producentów unijnych – Paged – który należy do próby również w obecnej sprawie.
- (227) Odniesienie to uznano za nieistotne, ponieważ dotyczyło sprawy, w której okres objęty dochodzeniem i zakres produktu były inne.
- (228) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA stwierdził, że wzrost kosztów produkcji przemysłu Unii był tak gwałtowny, że nie mógł zostać w pełni przeniesiony na klientów w postaci wzrostu cen. To tempo wzrostu kosztów, a nie obecność taniego przywozu z Chin, uniemożliwiło przemysłowi Unii podniesienie cen do rentownego poziomu.
- (229) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ radykalnemu wzrostowi kosztów produkcji przemysłu Unii w 2022 r. w porównaniu z 2021 r. towarzyszył odpowiedni wzrost cen, co pokazuje, że przeniesienie wzrostu kosztów produkcji na konsumentów było możliwe. Dalszy, znacznie mniejszy wzrost kosztów produkcji w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem nie mógł zostać przeniesiony, co doprowadziło do sytuacji, w której rentowność przemysłu Unii stała się ujemna, jak stwierdzono w motywie 288 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (230) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA i pewna liczba współpracujących producentów eksportujących przypisały szkodę poniesioną przez przemysł Unii spadkowi jego wyników wywozu.
- (231) Komisja ustaliła, że ponad 80 % sprzedaży przemysłu Unii odbywało się w Unii, a wywóz przynosił zysk w całym okresie badanym. Biorąc pod uwagę odsetek sprzedaży eksportowej, uznano, że jej spadek nie osłabia związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem z Chin po cenach dumpingowych.

5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (232) Komisja oceniła wpływ wszystkich znanych czynników, uwzględniając uwagi zainteresowanych stron, i stwierdziła, że czynniki te nie osłabiły związku przyczynowego. Komisja potwierdziła zatem zawarte w motywach 332–334 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wnioski, zgodnie z którymi istnieje związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (233) W niniejszej sprawie skarżący stwierdził istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W związku z tym w celu przeprowadzenia oceny dotyczącej odpowiedniego poziomu środków w pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja zbadała, czy margines dumpingu objętych próbą producentów eksportujących jest wyższy niż ich margines szkody.

6.1. Margines szkody

- (234) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych systemu Surveillance 2, wielkości przywozu z Chin w ciągu czterotygodniowego okresu przed wcześniejszym informowaniem były o 82 % niższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w ujęciu czterotygodniowym. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania nie miał miejsca znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.
- (235) Komisja nie dostosowała zatem poziomu usuwającego szkodę w tym względzie.

⁽⁹¹⁾ Zob. przypis 48.

- (236) Jak opisano w motywie 188, Komisja skorygowała marginesy szkody. Ostateczny poziom usuwający szkodę dla współpracujących producentów eksportujących i dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
Chińska Republika Ludowa	Pizhou Jiangshan Wood Co., Ltd	93,1
Chińska Republika Ludowa	Cały pozostały przywóz pochodzący z ChRL	185,9

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (237) W motywie 347 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ustalono, że marginesy odpowiednie do usunięcia szkody były wyższe niż marginesy dumpingu.
- (238) Po zmianie poziomów usuwających szkodę na ostatecznym etapie marginesy odpowiednie do usunięcia szkody pozostały wyższe niż marginesy dumpingu. Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że właściwe było określenie kwoty cel ostatecznych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

7. WNIOSKI DOTYCZĄCE POZIOMU ŚRODKÓW

- (239) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny poziom cła (%)
Pizhou Jiangshan Wood Co., Ltd	93,1	43,3	43,3
Cały pozostały przywóz pochodzący z ChRL	185,9	86,8	86,8

8. INTERES UNII

8.1. Interes przemysłu Unii

- (240) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA argumentował, że wprowadzenie środków w odniesieniu do chińskiej sklejki powlekanej do stosowania w szalunkach nie leży w interesie przemysłu Unii, ponieważ ze względu na ograniczenia produkcji sklejki do stosowania w szalunkach w UE jej wytwarzanie nie jest dla przemysłu Unii opłacalne.
- (241) Komisja zauważyła, że chińska sklejka powlekana może mieć różne klasy trwałości, a niektóre z nich mogą być wykorzystywane w szalunkach nawet dziesięciokrotnie. Przemysł Unii produkował sklejkę powlekaną o wysokiej i niższej trwałości z wykorzystaniem różnych gatunków drewna twardego. Przywrócenie uczciwych cen w tej części rynku sklejki powlekanej wyraźnie leży w interesie przemysłu Unii.
- (242) Jeżeli chodzi o sklejkę powlekaną mało zdatną do ponownego użycia, wykorzystywaną głównie przez przedsiębiorstwa budowlane do szalunków, podczas weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez jednego z objętych próbą producentów unijnych wysunięto twierdzenie, że jeśli ceny zostaną ustalone w sposób uczciwy, przedsiębiorstwo jest w stanie ją produkować i wyraża taką chęć. Komisja nie ma powodu, aby wątpić w to konkretne stwierdzenie, zwłaszcza w świetle faktu, że sklejkę z drewna bukowego produkowaną w Unii może być realną alternatywą dla przywozu z Chin sklejki powlekanej mało zdatnej do ponownego użycia, jak wyjaśniono w motywie 73. Argument ten został zatem odrzucony.

8.2. Interes importerów niepowiązanych

- (243) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń objęty próbą niepowiązany importer unijny ISB argumentował w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, że środki spowodowałyby niedobór w zakresie dostaw produktów i wzrost ich ceny dla konsumenta końcowego. Altripan, inny niepowiązany importer unijny objęty próbą, argumentował w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, że przedsiębiorstwa handlowe i importerzy opierający się na produktach pochodzących z Chin musieliby ponosić większe koszty, co doprowadziłoby do obniżenia marż lub wyższych cen dla nabywców na rynku niższego szczebla. Altripan poparł nałożenie ceł antydumpingowych na sklejkę z drewna brzoźowego, ale jako członek PTIA opowiedział się za wyłączeniem sklejki z drewna topolowego i eukaliptusowego, do czego odniesiono się w sekcji 2.1.1 i sekcji 2.5 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. PTIA przedłożył pisma popierające od importerów i użytkowników sprzeciwiających się wprowadzeniu środków ⁽⁹²⁾. Pisma te opierały się na wspólnych szablonach i nie były poparte dodatkowymi dowodami.
- (244) Komisja uznała, że gdy w 2022 r. zakazano przywozu sklejki z brzoźowego drewna twardego z Rosji i Białorusi w drodze sankcji, dostawy zostały zastąpione sklejką z eukaliptusowego drewna twardego, pochodzącą głównie z ChRL. W wypadku gdyby środki nałożone w ramach przedmiotowego dochodzenia na sklejkę z drewna twardego z ChRL spowodowały tymczasowe zakłócenia na rynku unijnym, importerzy będą mogli pozyskiwać sklejkę z drewna twardego ze źródeł dostaw w Azji Południowo-Wschodniej, Afryce lub Ameryce Łacińskiej, aby zastąpić obecny przywóz z ChRL, jeżeli importerzy lub użytkownicy będą chcieli polegać na alternatywnym źródle dostaw.
- (245) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ISB argumentował, że ograniczona podaż kłód w niektórych ośrodkach produkcyjnych, zwłaszcza w Unii, oraz brak światowego handlu kłódami uniemożliwiłyby znalezienie alternatywnych źródeł dla ilości sklejki z drewna twardego dostarczanej obecnie przez Chiny. PTIA podkreślił, że dotyczy to w szczególności sklejki z drewna eukaliptusowego, w przypadku której przemysł Unii nie jest w stanie zaopatrywać rynku unijnego w panele ze sklejki z eukaliptusowego drewna twardego ze względu na brak kłód eukaliptusa.
- (246) Komisja znalazła dowody na przywóz do Unii sklejki z eukaliptusowego drewna twardego produkowanej w Chinach z kłód pochodzących z Urugwaju, co dowodzi, że prowadzono handel kłódami oraz że rzekomo ograniczoną ilość kłód dostępnych w Unii można by uzupełnić przywozem. PTIA sam stwierdził, że przy produkcji sklejki z drewna eukaliptusowego UE opiera się na przywozie.
- (247) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA stwierdził, że nie przeprowadzono weryfikacji odpowiedzi niepowiązanych importerów unijnych.
- (248) Importerów niepowiązanych objętych próbą, którzy udzielili pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, zweryfikowano przed ujawnieniem ostatecznych ustaleń.
- (249) W związku z powyższym Komisja podtrzymała stanowisko, że ogólne korzyści płynące ze środków przeważały nad potencjalnymi negatywnymi skutkami dla importerów, i potwierdziła wnioski zawarte w motywach 360–361 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (250) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Andrex stwierdziło, że nałożenie ceł antydumpingowych na płyty podłogowe ze sklejki wykonanej całkowicie z drewna kauczukowego do kontenerów nie leży w interesie Unii. Produkt ten zasadniczo różnił się od sklejki z drewna brzoźowego, topolowego lub eukaliptusowego produkowanej w Unii. Nie było unijnego producenta płyt podłogowych ze sklejki wykonanej z drewna kauczukowego do kontenerów o grubości 28 mm. Andrex twierdziło ponadto, że środki te zakłóciłyby funkcjonowanie unijnego sektora naprawy kontenerów, zmusiłyby operatorów do importowania gotowych kontenerów zamiast naprawiania istniejących oraz podważyłyby cele unijnej gospodarki o obiegu zamkniętym określone w ramach Zielonego Ładu.

⁽⁹²⁾ Uwaga PTIA nr t25.006824.

- (251) Komisja stwierdziła, że płyty podłogowe ze sklejki wykonanej całkowicie z drewna kauczukowego do kontenerów stanowią alternatywę gorszej jakości wobec płyt podłogowych do kontenerów ze sklejki wykonanej z drewna keruing i apitong – dwóch gatunków tropikalnych powszechnie wykorzystywanych do produkcji płyt podłogowych do kontenerów najwyższej jakości. Płyty podłogowe ze sklejki wykonanej całkowicie z drewna kauczukowego konkurowały z płytami podłogowymi z sklejki z drewna bambusowego i podłogami stalowymi do kontenerów i stanowiły alternatywę dla importerów części kontenerów w Unii. Komisja wskazała przedsiębiorstwo UPM-Kymene Corporation z Finlandii jako znaczący podmiot w branży płyt podłogowych⁽⁹³⁾ do kontenerów i pojazdów ciężarowych w Unii, przedsiębiorstwo Overseas Hardwood Company w Stanach Zjednoczonych⁽⁹⁴⁾ oraz kilka przedsiębiorstw w Indiach⁽⁹⁵⁾ zapewniających alternatywne źródła dostaw dla unijnych importerów zarówno wysokiej, jak i niskiej jakości płyt podłogowych z drewna twardego do kontenerów. Ponadto ze względu na brak współpracy na wcześniejszym etapie ze strony przedsiębiorstwa Andrex lub innych przedsiębiorstw działających w sektorze kontenerów oraz wynikający z tego brak weryfikowalnych informacji Komisja nie była w stanie potwierdzić jego argumentów. W związku z tym Komisja stwierdziła, że ogólne korzyści wynikające ze środków przeważały nad potencjalnym negatywnym wpływem na importerów płyt podłogowych ze sklejki z drewna twardego do kontenerów.

8.3. Interes użytkowników

- (252) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA, popierany przez ETTF i GD Holz, złożył skargę, twierdząc, że na etapie tymczasowym nie rozpatrzono istotnych dowodów w postaci pism popierających od użytkowników. Ponadto PTIA przedłożył dalsze pisma popierające od użytkowników.
- (253) Komisja przeanalizowała pisma popierające od użytkowników na etapie ostatecznym. Stwierdziła, że większość składających je podmiotów nie zarejestrowała się jako zainteresowane strony, niektóre pisma wypełnione odręcznie były nieczytelne, a inne były duplikatami opartymi na wspólnym szablonie. Żadne z pism nie zostało uzupełnione rzeczywistymi dowodami na poparcie zawartych w nim oświadczeń. Niemniej jednak sprzeciw wobec środków wyrażony przez użytkowników, reprezentujących głównie przemysł budowlany i jego dostawców oraz inne gałęzie przemysłu przedstawione w listach przewodnich, został należycie uwzględniony w odniesieniu do użytkowników przemysłowych, np. z przemysłu transportowego, oraz użytkowników nieprzemysłowych, jak wyjaśniono w motywie 20 i motywie 364 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.
- (254) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ETTF i PTIA argumentowały, że przemysł budowlany boryka się w Unii z trudnościami i że wzrost kosztu sklejki powlekanej pogorszy jego trudną sytuację. Unia musi zapewnić, aby zagwarantowane było rzeczywiste powszechne prawo do mieszkania, a nałożenie celów antydumpingowych na sklejkę powlekaną z Chin doprowadziłoby do wzrostu kosztów budowy, który jest jedną z głównych przyczyn kryzysu mieszkaniowego w UE. W celu poparcia swojego stanowiska PTIA wymienił szereg kroków podjętych przez Komisję Europejską, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Parlament Europejski.
- (255) Komisja przeanalizowała tę uwagę i stwierdziła, że jej tymczasowe ustalenie, przedstawione w motywie 364 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, zgodnie z którym to ustaleniem wydatki związane ze sklejką powlekaną stosowaną do szalunków w projektach budowlanych stanowią niewielką część całkowitych kosztów, było zgodne z prawdą. Jakikolwiek wzrost cen sklejki powlekanej przywożonej z Chin dla użytkowników końcowych będzie zatem miał jedynie niewielki wpływ na ogólne koszty i przystępność cenową mieszkań oraz na popyt na roboty budowlane. Ponadto międzynarodowy rynek sklejki z drewna twardego był zróżnicowany i elastyczny, a podmioty z państw od Indonezji po Urugwaj mogą realizować dostawy na rzecz różnych części rynku unijnego po konkurencyjnych i uczciwych cenach. Co więcej, poziom celów nałożonych w przedmiotowym dochodzeniu nie został uznany za zaporowy, tak więc importerzy mogą nadal zaopatrywać się u chińskich producentów eksportujących, po uczciwych cenach.
- (256) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA argumentował, że Komisja nie ujawniła obliczeń potwierdzających ustalenia, zgodnie z którymi wydatki związane ze sklejką powlekaną stosowaną do szalunków w projektach budowlanych stanowiły niewielką część kosztów ogólnych.

⁽⁹³⁾ <https://pmarketresearch.com/hc/container-flooring-plywood-market/>.

⁽⁹⁴⁾ <https://www.ohc.net/product/container-flooring/#>.

⁽⁹⁵⁾ Na przykład przedsiębiorstwo Yamunagar, <https://plyxpert.com/our-factory/>.

- (257) Na etapie tymczasowym Komisja stwierdziła, że w przypadku większości użytkowników przemysłowych koszt paneli ze sklejki z drewna twardego stosowanych do szalunków w projektach budowlanych nie jest zbyt wysoki w stosunku do kosztów całkowitych, jak wspomniano w motywie 364 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja zauważyła, że PTIA nie dostarczył dowodów na to, że jest inaczej. Ponadto ustalenie wstępne Komisji, zgodnie z którym koszty związane ze sklejką powlekaną stosowaną do szalunków były niskie, nie zostało zakwestionowane na etapie wstępnym przez żadną zainteresowaną stronę. Co najważniejsze, takie ustalenie nie zostało zakwestionowane przez zainteresowane strony, w tym gdy kwestia wpływu środków na projekty budowlane została podniesiona przez Komisję podczas wizyty weryfikacyjnej dotyczącej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez importerów objętych próbą, w tym członka PTIA. Ponadto żadne przedsięwzięcie budowlane nie zarejestrowało się jako zainteresowana strona dostarczająca dowodów potwierdzających dokładny udział kosztu sklejki powlekaną stosowanej do szalunków w swoich projektach. Na podstawie powyższego przedmiotowy argument został odrzucony.
- (258) Wobec powyższego Komisja podtrzymała stanowisko, że ogólne korzyści płynące ze środków przeważały nad potencjalnymi negatywnymi skutkami dla użytkowników, tak więc potwierdzono wnioski zawarte w motywach 362–364 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

8.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (259) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby orzec, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu sklejki z drewna twardego pochodzącej z Chin wyraźnie nie leży w interesie Unii.
- (260) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń PTIA stwierdził, że na etapie tymczasowym opinie użytkowników – głównie w sektorze budowlanym – popierających PTIA nie zostały w ogóle uwzględnione oraz że nie przeprowadzono analizy szkody w podziale na segmenty produktu, a te domniemane niedociągnięcia sprawiły, że ocena interesu Unii dokonana przez Komisję była nieodpowiednia.
- (261) Argument dotyczący opinii użytkowników w sektorze budowlanym został odrzucony w motywach 29 i 253. Argument dotyczący konieczności przeprowadzenia analizy szkody w podziale na segmenty został odrzucony w motywie 181 i 212. W związku z tym Komisja odrzuciła argument, że analiza interesu Unii jest niewystarczająca.
- (262) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Saintland Wood stwierdziło, że w interesie Unii nie leży zastąpienie chińskich produktów ze sklejki przywozem z Azji Południowo-Wschodniej i Ameryki Południowej, gdzie w porównaniu z Chinami poziom ochrony środowiska jest niższy, a lasami nie gospodaruje się w sposób zrównoważony.
- (263) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ celem środków nie jest zastąpienie chińskiej sklejki sklejką z innych źródeł, lecz przywrócenie równych warunków działania. Podczas weryfikacji importerów niepowiązanych Komisja zauważyła, że na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw kwalifikacja przywozu Forest Stewardship Council („FSC”) ⁽⁹⁶⁾ była powszechnie stosowana, ponieważ wymagali tego konsumenci na rynku unijnym. Komisja uznała, że jeżeli przywóz z Chin zostanie zastąpiony przywozem z Azji Południowo-Wschodniej i Ameryki Południowej, nowe podmioty będą pod presją, aby spełnić te same wymagania.

9. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

9.1. Środki ostateczne

- (264) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

⁽⁹⁶⁾ <https://fsc.org/en/businesses/wood>.

- (265) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocenieniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Pizhou Jiangshan Wood Co., Ltd	43,3	93,1	43,3
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	86,8	185,9	86,8

- (266) Indywidualna stawka cła antydumpingowego dla danego przedsiębiorstwa określona w niniejszym rozporządzeniu została ustanowiona na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedla ona zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Ta stawka celna ma zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie, pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienioną osobę prawną. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (267) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽⁹⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (268) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (269) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (270) Jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwo korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu zwłaszcza po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (271) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽⁹⁷⁾ E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat/Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgium.

- (272) Dane statystyczne dotyczące sklejek z drewna twardego są często wyrażane w m³. Dodatkową jednostkę dla kodów CN 4412 31 10, 4412 31 90, 4412 33 10, 4412 33 10, 4412 33 20, 4412 33 30, 4412 33 90 i 4412 34 00 dla sklejek z drewna twardego określono w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽⁹⁸⁾. W związku z tym dodatkowa jednostka w postaci m³ ma zastosowanie do kodów TARIC 4412 31 10 80, 4412 31 90 00, 4412 33 10 12, 4412 33 10 22, 4412 33 10 82, 4412 33 20 10, 4412 33 30 10, 4412 33 90 10 i 4412 34 00 10 i należy ją podać w zgłoszeniu o dopuszczenie do obrotu. Niezależnie od jednostki uzupełniającej (tj. liczby w m³) należy wskazać wagę w kg lub tonach.

9.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (273) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

9.3. Moc wsteczna

- (274) Jak wspomniano w sekcji 1.2, Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (275) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną.
- (276) Nie odnotowano dalszego znaczącego wzrostu przywozu ponad poziom, który spowodował szkodę w okresie objętym dochodzeniem. Po porównaniu średniej miesięcznej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie rozpoczynającym się w miesiącu następującym po wszczęciu przedmiotowego dochodzenia (tj. w listopadzie 2024 r.), a kończącym się ostatniego dnia miesiąca, w którym wprowadzono środki tymczasowe (tj. w czerwcu 2025 r.), odnotowano spadek poziomu przywozu do Unii o 39 %.

	Przywóz z ChRL w tonach
Średnia miesięczna w OD	37 798
Średnia miesięczna 11/2024–06/2025	22 892

- (277) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący stwierdził, że w przeprowadzonej przez Komisję ocenie warunków dotyczących mocy wstecznej, w szczególności czwartego warunku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nie uwzględniono przywozu do Unii objętego kodami CN ex 4412 10 00 i ex 4412 39 00 (kody TARIC 4412 10 00 10 i 4412 39 00 20), w odniesieniu do których wprowadzono monitorowanie po wprowadzeniu środków tymczasowych oraz art. 1 ust. 5 rozporządzenia.
- (278) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ wymóg dalszego znacznego wzrostu przywozu określony w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego odnosił się do produktu objętego dochodzeniem. Monitorowane produkty, wykonane z drewna bambusowego lub drewna miękkiego, nie wchodziły w zakres produktu objętego dochodzeniem, a ich kody celne utworzone rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych nie istniały w okresie objętym dochodzeniem. Domniemanej zmiany struktury przywozu nie można było zatem uwzględnić przy porównywaniu średniej miesięcznej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie od miesiąca następującego po wszczęciu niniejszego dochodzenia.

⁽⁹⁸⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj>).

10. MONITOROWANIE PRZYWOZU

- (279) W motywie 382 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja postanowiła monitorować przywóz w ramach nowo utworzonych kodów TARIC wchodzących w zakres kodów CN 4412 10 00 i 4412 39 00 w związku z domniemanym obchodzeniem środków polegającym na umieszczaniu bardzo cienkich zewnętrznych warstw forniru z drewna miękkiego na powierzchni forniru frontowego z drewna twardego.
- (280) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń PTIA oraz importer niepowiązany i hurtownik Ljungberg Fritzoe stwierdzili, odpowiednio, że przywóz sklejk, której obie warstwy zewnętrzne są wykonane z drewna iglastego, a rdzeń zawiera warstwy z drewna drzew innych niż iglaste, nie stanowił nowej praktyki, ponieważ w przeszłości dokonywali przywozu tego rodzaju sklejk. Przedsiębiorstwo Ljungberg Fritzoe stwierdziło, że ten rodzaj sklejki („K-plywood Twin”) ma na rynku konkretne przeznaczenie, ponieważ ze względu na niewielką masę i skład materiałowy jest dobrze dostosowany do szerokiego zakresu zastosowań wewnętrznych i innych niż konstrukcyjne. Ma on jednak główne zastosowanie w budownictwie ściennym jako panel ścienny za płytą gipsową. W związku z tym przedsiębiorstwo Ljungberg Fritzoe uznało, że brak zmiany struktury handlu nie stanowi przeciwdziałania obchodzeniu środków. Wezwało również Komisję do stosowania spójnego i ostrożnego podejścia do zakresu produktu, ponieważ w świetle równoległego dochodzenia dotyczącego sklejk z drewna miękkiego pochodzącej z Brazylii nieuzasadnione przedłużenie obecnej sprawy groziło podważeniem pewności prawa dla importerów i zmniejszeniem jasności unijnych ram środków ochrony handlu. PTIA wymienił szereg produktów przemysłu Unii, w których łączy się drewno miękkie z twardym, jako rzekomy dowód na to, że powszechną praktyką jest umieszczanie bardzo cienkich zewnętrznych warstw forniru z drewna miękkiego na powierzchni forniru frontowego sklejek z drewna twardego.
- (281) Komisja uznała, że oświadczenia te nie stanowią powodu do zaprzestania monitorowania przywozu tego rodzaju produktu. Elementy te zostaną jednak uwzględnione we wszelkich działaniach następnych, jakie Komisja może podjąć w przyszłości w związku z ewentualnymi przypadkami obchodzenia środków.

11. PRZEPIS KOŃCOWY

- (282) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz sklejki składającej się wyłącznie z arkuszy drewna innego niż bambus i drewno okoumé, przy czym grubość żadnej warstwy nie przekracza 6 mm, z co najmniej jedną zewnętrzną warstwą z drewna tropikalnego lub drewna drzew innych niż iglaste, z gatunków wymienionych w podpozycjach 4412 31, 4412 33 i 4412 34, nawet powleczonej lub pokrytej powierzchniowo, obecnie objętej kodami CN i TARIC 4412 31 10 80, 4412 31 90 00, 4412 33 10 12, 4412 33 10 22, 4412 33 10 82, 4412 33 20 10, 4412 33 30 10, 4412 33 90 10 oraz 4412 34 00 10 i pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Pizhou Jiangshan Wood Co., Ltd	43,3	89MK
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,8	8999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstwa wymienionego w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do produktu, o którym mowa w ust. 1, niezależnie od jego pochodzenia, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się wielkość przywożonych produktów w metrach sześciennych.

Państwa członkowskie co miesiąc informują Komisję o liczbie przywiezionych metrów sześciennych w ramach kodów CN i TARIC 4412 31 10 80, 4412 31 90 00, 4412 33 10 12, 4412 33 10 22, 4412 33 10 82, 4412 33 20 10, 4412 33 30 10, 4412 33 90 10 i 4412 34 00 10.

5. Komisja monitoruje przywóz sklejki, której obie warstwy zewnętrzne są wykonane z drewna iglastego lub bambusa, a rdzeń zawiera warstwy gatunków wymienionych w podpozycjach 4412 31, 4412 33 i 4412 34, także powleczonej lub pokrytej powierzchniowo, obecnie objętej kodami CN ex 4412 10 00 i ex 4412 39 00 (kody TARIC 4412 10 00 10 i 4412 39 00 20).

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/1139 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN